

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 11.7.2012
COM(2012) 372 final

2012/0180 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista ja monta aluetta
kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten
sisämarkkinoilla**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2012) 204 final}
{SWD(2012) 205 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämän direktiiviehdotuksen tavoitteena on luoda asianmukainen oikeudellinen kehys oikeuksien kollektiiviselle hallinnoinnille eli toiminnalle, jossa yhteisvalvontajärjestöt hallinnoivat oikeuksia niiden haltijoiden puolesta. Direktiiviehdotuksessa annetaan säännöt, joiden avulla voidaan varmistaa kaikkien yhteisvalvontajärjestöjen parempi hallinto ja avoimuus ja lisäksi edistää ja helpottaa sitä, että tekijöitä edustavat yhteisvalvontajärjestöt pystyvät lisensoimaan heidän musiikkiteostensa oikeudet samanaikaisesti usealla maantieteellisellä alueella.

Tekijänoikeuden tai lähioikeuksien haltijalta tarvitaan lisenssi, jos tarjottavassa palvelussa aiotaan käyttää tekijän suojattua teosta, esimerkiksi musiikkikappaletta tai -sävellystä tai muuta suojattua aineistoa, kuten äänitettä tai esitystä. Palvelu voidaan tarjota paikallisesti, kuten esittämällä elokuvia teatterissa tai musiikkia konserttisalissa, mutta yhä useammin se tarjotaan myös verkossa. Lisenssi tarvitaan kaikilta oikeudenhaltijoilta (tekijöiltä, esittäjiltä ja tuottajilta). Joillain aloilla lisenssit myöntää useimmiten suoraan oikeudenhaltija (esim. elokuvatuottaja), mutta toisilla aloilla oikeuksien kollektiivinen hallinnointi on hyvin tärkeässä asemassa, varsinkin musiikkiteosten tekijänoikeuksissa. Myös eräät teosten käyttömuodot nojautuvat nimenomaan kollektiivihallinnointiin. Tästä ovat esimerkkinä esittäjien ja levytuottajien oikeudet palkkioon äänitteiden yleisradioimisesta ja julkisesta esittämisestä.

Oikeudenhaltijat uskovat oikeutensa yhteisvalvontajärjestön haltuun, joka hallinnoi oikeuksia heidän puolestaan. Yhteisvalvontajärjestöt tarjoavat oikeudenhaltijoille ja käyttäjille palveluja muun muassa myöntämällä lisenssejä käyttäjille, hallinnoimalla tekijänoikeustuloja ja oikeudenhaltijoille suoritettavia maksuja ja huolehtimalla oikeuksien täytäntöönpanosta. Yhteisvalvontajärjestöillä on tärkeä rooli erityisesti silloin, kun neuvottelemisen yksittäisten tekijöiden kanssa olisi epäkäytännöllistä ja johtaisi kohtuuttomiin transaktiokustannuksiin. Niillä on merkitystä myös kulttuuri-ilmaisujen monimuotoisuuden suojelun ja edistämisen kannalta, koska niiden ansiosta myös pienimuotoisimmat ja vähemmän suositut teoskokoelmat voivat päästä markkinoille.

Toimia tarvitaan kahdella osa-alueella.

Ensinnäkin oikeuksien kollektiivista hallinnointia on kaikilla aloilla mukautettava jäsenten ja käyttäjien saaman palvelun tehokkuuden, täsmällisyyden, avoimuuden ja selontekovelvollisuuden osalta. Hyvin hidas uudistumisvauhti vaikuttaa kielteisesti siihen, miten kuluttajien ja palveluntarjoajien saatavilla on uutta tarjontaa, koska se vaikeuttaa innovatiivisten palvelujen kehitystä etenkin verkkoympäristössä. Jotta sisämarkkinoilla olisi tyydyttävästi tarjontaa tekijänoikeuksilla ja lähioikeuksilla suojattuja teoksia ja muuta tällä tavoin suojattua aineistoa käyttävistä palveluista, yhteisvalvontajärjestöt olisi saatava sopeuttamaan toimintatapojaan. Tämä hyödyttäisi tekijöitä, palveluntarjoajia, kuluttajia ja koko Euroopan taloutta. Yhteisvalvontajärjestöjen lisensoimassa oikeuksia koti- ja ulkomaisten oikeudenhaltijoiden puolesta niiden toiminta vaikuttaa perusluonteisesti oikeuksien käyttöön koko sisämarkkinoilla. Joidenkin yhteisvalvontajärjestöjen toiminta on herättänyt kysymyksiä niiden avoimuudesta, hallinnosta ja oikeudenhaltijoiden puolesta

perittyjen tekijänoikeustulojen käsittelystä. Erityisesti on noussut esiin kysymyksiä eräiden yhteisvalvontajärjestöjen selontekovelvollisuudesta jäsenilleen yleensä ja varsinkin jäseniensä raha-asoiden hallinnoinnissa. Monet yhteisvalvontajärjestöt eivät vielä ole alkaneet sopeuttaa toimintaansa sisämarkkinoiden realiteetteihin ja tarpeisiin.

Toiseksi internetissä tarjottavan kulttuurisisällön sisämarkkinoiden kehittymisen myötä on ryhdytty vaatimaan muutoksia tekijänoikeuksien lisensointiin, ennen muuta musiikkiteosten tekijänoikeuksien lisensointiin, koska verkkomusiikkipalvelujen tarjoajien on vaikea hankkia yhdistetyn musiikkikokoelman lisensoijaa samanaikaisesti useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella. Verkkomusiikkipalvelujen alueellinen hajanaisuus johtuu useista eri tekijöistä, myös palveluntarjoajien kaupallisista valinnoista, mutta monta aluetta kattavien lisenssien hankinnan vaikeuksia ei pidä aliarvioida. Tilanne johtaa näiden palvelujen EU-markkinoiden pirstaloitumiseen, mikä estää verkkopalvelujen tarjoajia tarjoamasta verkkomusiikkipalveluja ja johtaa viime kädessä siihen, ettei tekijöiden musiikkiteoksia voida lisensoida yhtä laajasti ja asianmukaisin palkkioin kuin olisi voitu. Markkinoiden hajanaisuus merkitsee myös sitä, etteivät hyvin monimuotoiset eri musiikkikokoelmat ole mahdollisimman laajasti kuluttajien saatavilla. Oikeuksien kollektiivihallinnoinnissa ei ole muilla aloilla ilmennyt vaikeuksia, joihin olisi syytä puuttua tässä yhteydessä, mutta musiikkiteosten oikeuksien kollektiivinen hallinnointi kaipaa toimenpiteitä. Tilanteeseen on puututtava laillisen musiikkitarjonnan edistämiseksi internetissä EU:ssa.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on a) parantaa yhteisvalvontajärjestöjen hallinto- ja avoimuusnormeja, jotta oikeudenhaltijat voisivat valvoa niitä tehokkaammin ja tehostaa niiden hallintoa sekä b) helpottaa sitä, että yhteisvalvontajärjestöt voivat lisensoida musiikkiteosten tekijänoikeuksia usean maan alueella verkkopalvelujen tarjoamiseksi.

1.2. Yleinen tausta

Tämä ehdotus sijoittuu Euroopan digitaalistrategian¹ sekä älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategian² yhteyteen. Sisämarkkinoiden toimenpidepaketissaan³ komissio yksilöi teollis- ja tekijänoikeudet yhdeksi toimenpiteiden kohdealaksi ja painotti, että internetin aikakaudella kollektiivisen hallinnoinnin on voitava kehittyä kohti valtioiden välisiä, mahdollisesti EU:n laajuisia lisensointimalleja, jotka kattavat useiden jäsenvaltioiden alueet. Tiedonannossaan *Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinoiden mahdollisuudet ja haasteet*⁴ komissio ilmoitti ehdottavansa oikeudellista kehystä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivista hallinnointia varten. Lainsäädäntöaloitteen merkitystä korostettiin myös komission julkistamassa *Euroopan kuluttaja-asioden toimintaohjelmassa*⁵.

SEUT-sopimuksen 167 artiklassa unionia vaaditaan ottamaan kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

Teknologia, digitaalisten liiketoimintamallien nopea kehitys ja verkkokuluttajien kasvava autonomia edellyttävät jatkuvaa arviointia siitä, antavatko nykyiset tekijänoikeussäännöt oikeudenhaltijoille, oikeuksien käyttäjille ja kuluttajille oikeat kannusteet ja riittävät

¹ KOM(2010) 245.

² KOM(2010) 2020.

³ KOM(2011) 206

⁴ KOM(2011) 287

⁵ COM(2012) 225.

mahdollisuudet hyödyntää uudenaikaisen teknologian tarjoamat mahdollisuudet. Tätä ehdotusta ei tulisi nähdä erillisenä vaan osana toimenpidesarjaa, jota komissio ehdottaa tai tulee tarpeen mukaan ehdottamaan oikeuksien lisensoinnin ja yleisemmin houkuttelevan digitaalisallisuuden saannin helpottamiseksi erityisesti rajojen yli. Sen lisäksi, että tällä ehdotuksella puututaan yhteisvalvontajärjestöjen toimintaan, komissio pohtii myös, tarvitaanko muita toimenpiteitä lisensoinnin helpottamiseksi ylipäänsä, vastasipa siitä yksittäinen oikeudenhaltija, oikeuksien siirronsaaja tai yhteisvalvontajärjestö. Tässä pohdinnassa tarkastellaan myös oikeuksien territoriaalisuuden kysymystä ja sen vaikutusta tietyn sisällön tai palvelujen lisensointiin.

Komissio tekee myös parhaillaan perusteellista oikeudellista ja taloudellista analyysia tekijänoikeuden ja lähioikeuksien laajuudesta ja toiminnasta internet-lähetyksissä sisämarkkinoilla ja muun muassa siitä, onko tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annetun direktiivin 2001/29/EY⁶ nojalla myönnettyjä tämänhetkisiä tekijänoikeuden poikkeuksia ja rajoituksia päivitettävä ja yhdenmukaistettava pitemmälle EU:n tasolla. Analyysille muodostavat asiayhteyden Euroopan digitaali-strategia, komission tiedonannot *Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat* ja *Johdonmukainen kehys luottamuksen lisäämiseksi sähköisen kaupankäynnin ja verkkopalvelujen digitaalisiin yhtenäismarkkinoihin*⁷ sekä jatkotoimenpiteet, jotka liittyvät *Vihreään kirjaan audiovisuaaliteosten verkkojakelusta Euroopan unionissa*⁸.

1.3. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Joissain voimassa olevissa tekijänoikeusalan direktiiveissä⁹ viitataan yhteisvalvontajärjestöjen harjoittamaan oikeuksien hallinnointiin, mutta mikään niistä ei käsittele niiden toimintaa sinänsä.

Laillisiin verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä kollektiivisesta hallinnoinnista annetussa komission suosituksessa¹⁰ kehoitettiin jäsenvaltioita edistämään sääntely-ympäristöä, joka soveltuu parhaiten tekijänoikeuden ja

⁶ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁷ KOM(2011) 942.

⁸ Ks. Vihreä kirja audiovisuaaliteosten verkkojakelusta Euroopan unionissa: mahdollisuuksia ja haasteita siirryttäessä digitaalisiin sisämarkkinoihin, KOM(2011) 427.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietystä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EUVL L 376, 27.12.2006), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/84/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, alkuperäisen taideteoksen tekijän oikeudesta jälleenmyyntikorvaukseen (EYVL L 272, 13.10.2001), neuvoston direktiivi 93/83/ETY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1993, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta (EYVL L 248, 6.10.1993), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/24/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta (kodifioitu toisinto) (EUVL L 111, 5.5.2009), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/116/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta (kodifioitu toisinto) (EUVL L 372, 27.12.2006), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/77/EU, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta (EUVL L 265, 11.10.2011).

¹⁰ EUVL L 276, 21.10.2005.

lähioikeuksien hallinnointiin laillisten verkkomusiikkipalvelujen tuottamiseksi sekä parantamaan yhteisvalvontajärjestöjen hallinto- ja avoimuusnormeja. Koska kyseessä oli suositus, sen teksti oli ei-sitova, ja sen vapaaehtoinen soveltaminen on jäänyt epätyydyttäväksi.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa muuhun politiikkaan

Tämä ehdotus täydentää palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annettua direktiiviä 2006/123/EY¹¹, jolla luodaan oikeudellinen kehys sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden välillä. Yhteisvalvontajärjestöt kuuluvat direktiivin 2006/123/EY soveltamisalaan kollektiivisten hallinnointipalvelujen tarjoajina.

Tämä ehdotus on tärkeä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien suojelun kannalta. Bernin yleissopimus kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta, Rooman yleissopimus esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyriyten suojaamisesta, Maailman kauppajärjestön sopimus teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista, Maailman henkisen omaisuuden järjestön tekijänoikeussopimus ja Maailman henkisen omaisuuden järjestön esitys- ja äänitesopimus ovat keskeiset kansainväliset instrumentit tässä yhteydessä. Henkisen omaisuuden merkitykseen viitataan myös kulttuuri-ilmajujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön yleissopimuksessa, jonka myötä Euroopan unionin velvoite laajenee kansainvälisellä tasolla.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

2.1 Julkinen kuuleminen

Ehdotus perustuu intressitahojen kanssa käytyyn laajaan vuoropuhelu- ja lausuntokierrokseen, johon osallistuivat tekijät, julkaisijat, esittäjät, tuottajat, yhteisvalvontajärjestöt, kaupalliset käyttäjät, kuluttajat ja julkiset elimet.

Ehdotuksessa otetaan huomioon verkkosisältöä koskeneessa julkisessa kuulemisessa¹² ilmaistut näkemykset. Kuulemisessa haluttiin edistää pohdintaa ja keskustelua mahdollisista eurooppalaisista ratkaisuista haasteisiin, joita sisällön digitalisaatio ja ”dematerialisaatio” asettavat. Tähän sisältyvät myös helpommat ja nopeammat oikeuksien selvitysjärjestelmät, joiden avulla voidaan taata oikeudenmukaiset ja riittävät palkkiot oikeudenhaltijoille. Kuulemisessa käsiteltiin nimenomaisesti myös yhteisvalvontajärjestöjen hallintoa ja avoimuutta sekä verkkomusiikkipalvelujen oikeuksien rajatylittävää hallinnointia. Useat vastaajista katsoivat, että eri musiikkikokoelmien yhdistäminen yksinkertaistaisi oikeuksien selvitystä ja lisensointia. Monet tekijöiden edunvalvontajärjestöt, julkaisijat ja kaupalliset käyttäjät kannattivat perusteellisempaa pohdintaa yhteisvalvontajärjestöjen hallinnosta ja avoimuudesta. Kuluttajajärjestöt kaiken kaikkiaan tukivat sääntelyaloitetta (esim. sitovan lainsäädännön muodossa).

¹¹ EUVL L 376, 27.12.2006.

¹² ”Content Online”, 22.10.2009 – 5.1.2010.

Komissio kuuli vuonna 2010 yhteisvalvontajärjestöjä ja verkkomusiikkipalvelujen tarjoajia. Komissio järjesti myös julkisen kuulemistilaisuuden¹³ oikeuksien kollektiivisen hallinnoinnin hallintomallista EU:ssa. Tilaisuudessa oli edustettuna lähes 300 intressitahoa. Kuulemiset vahvistivat oikeuksien kollektiivihallinnoinnissa havaitut puutteet sekä tarpeen parantaa yhteisvalvontajärjestöjen hallinto- ja avoimuusnormeja ja luoda puitteet, joissa voidaan helpottaa musiikkiteosten verkkolisensointia.

2.2 Asiantuntijatiedon käyttö

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

2.3 Vaikutusten arviointi

Vaikutusarvioinnissa tarkastellaan toimintavaihtoehtoja, joista toisilla on määrä puuttua a) joidenkin yhteisvalvontajärjestöjen hallinto- ja avoimuusnormien puutteellisuuden aiheuttamiin ongelmiin, jotka usein johtavat heikkouksiin tilinpidossa, ja toisilla b) siitä johtuviin ongelmiin, ettei joillakin tekijöiden yhteisvalvontajärjestöillä ole valmiuksia myöntää monta aluetta kattavia verkkolisensointia johtuen tällaiseen toimintaan liittyvistä vaatimuksista ja koetusta oikeusvarmuuden puutteesta, mikä vaikeuttaa musiikkikokoelmien yhdistelyä.

Yhteisvalvontajärjestöjen hallinto ja avoimuus – Toimintavaihtoehdot:

- Säilyttämällä *nykyinen tilanne (A1)*, jossa turvaudutaan markkinavoimiin ja vertaispaineeseen (ml. itsesääntely), ei voitaisi ratkaista rajatylittäviä kysymyksiä (esim. rojaltivirtojen hallinta).
- Huolehtimalla voimassa olevan EU-lainsäädännön täytäntöönpanon *paremmasta valvonnasta (A2)* ja johdonmukaistamalla sen periaatteiden soveltamista kansallisella tasolla ei voitaisi yhdenmukaistaa yhteisvalvontajärjestöjen toimintaedellytyksiä. Nykyisten periaatteiden ulkopuolelle jäävät kysymykset jäisivät ratkaisematta.
- *Nykyisten periaatteiden kodifioinnissa (A3)* lainsäädännössä otettaisiin huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, komission kartellipäätöksistä ja suosituksesta 2006/737/EY johtuvat periaatteet, mutta tämä ei ratkaisisi hiljattain yksilöityjä tilinpidon avoimuuteen ja oikeudenhaltijoiden valvontamahdollisuuksiin liittyviä ongelmia.
- *Hallintoa ja avoimuutta koskeva kehys (A4)* kodifioisi nykyiset periaatteet ja tarjoaisi käyttöön yksityiskohtaisemmat säännöt hallinnosta ja avoimuudesta, mikä lisäisi mahdollisuuksia valvoa yhteisvalvontajärjestöjen toimintaa.

Musiikkiteosten tekijänoikeuksien kollektiivisen verkkokäyttölisensoinnin monimutkaisuus – Toimintavaihtoehdot:

- Säilyttämällä *nykyinen tilanne (B1)* sisämarkkinat pysyisivät pirstaloituneina, koska oikeuksien lisensointi verkkokäyttöön olisi edelleen monimutkaista ja hankalaa.

¹³ 23.4.2010.

- *Eurooppalainen lisensointipassi (European Licensing Passport) (B2)* edistäisi vapaaehtoista kokoelmien yhdistämistä musiikkiteosten verkkokäyttöön EU:n tasolla ja oikeuksien lisensointia monta aluetta kattavissa lisensointirakenteissa. Siinä annettaisiin yhteiset säännöt kaikille kollektiivisille lisenssinantajille koko EU:ssa, ja se kohdistaisi yhteisvalvontajärjestöihin kilpailupainetta tehokkaampien lisensointikäytäntöjen kehittämiseksi.
- *Rinnakkainen suora lisensointi (B3)* antaisi oikeudenhaltijoille mahdollisuuden sopia suoraan lisensseistä käyttäjien kanssa ilman, että oikeudenhaltijoiden tarvitsee vetää oikeuksiaan pois yhteisvalvontajärjestöjen hallusta. Se edistäisi yhteisvalvontajärjestöjen välistä kilpailua, mutta ei antaisi käyttöön yhteisiä vähimmäissääntöjä lisenssinantajille eikä myöskään välttämättä johtaisi kokoelmien yhdistämiseen.
- *Laajennettu kollektiivinen lisensointi ja alkuperämaan periaate (B4)* loisi sen oletaman, että kullakin yhteisvalvontajärjestöllä on valta myöntää verkkokäyttöön koko teoskokoelman kattavia yleislisenssejä edellyttäen, että yhteisvalvontajärjestö on ”edustava”. Tämä vaihtoehto ei kannustaisi yhteisvalvontajärjestöjä tehostamaan toimintaansa eikä yksinkertaistaisi monta aluetta kattavaa oikeuksien lisensointia (koska kollektiiviseen hallinnointiin voitaisiin olla osallistumatta, mikä johtaisi useissa tapauksissa kokoelman hajoamiseen).
- *Keskitetyn portaalin (B5)* avulla yhteisvalvontajärjestöt voisivat yhdistää kokoelmansa myöntääkseen monta aluetta kattavia lisenssejä yhdellä portaalin kautta koordinoitavalla oikeustoimella. Tähän vaihtoehtoon liittyy ongelmia koskien sen yhteensopivuutta kilpailulainsäädännön kanssa.

Toimintavaihtoehtojen etujen ja haittojen huolellisen punninnan jälkeen valituiksi tulivat vaihtoehdot A4 ja B2.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Helpottaessaan palvelujen vapaata tarjontaa ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohtaan, 53 artiklaan ja 62 artiklaan. Ottamalla yhteisvalvontajärjestöissä käyttöön keskeiset hallinto- ja avoimuusnormit voitaisiin suojella jäsenien ja käyttäjien etuja ja myös helpottaa ja edistää kollektiivisten hallinnointipalvelujen tarjoamista yli rajojen – erityisesti kun otetaan huomioon, että yhteisvalvontajärjestöt tavallisesti hallinnoivat myös muiden jäsenvaltioiden oikeudenhaltijoiden oikeuksia (perinteisesti muun muassa tekemällä ns. edustussopimuksia muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yhteisvalvontajärjestöjen kanssa) ja rajatylittäviä rojaltivirtoja. Korjaamalla oikeuksien kollektiivihallinnoinnin sääntöjen hajanaisuutta Euroopassa voidaan helpottaa kaikkien sellaisten palvelujen vapaata liikkuvuutta, jotka nojautuvat tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla suojatun sisällön käyttöön. Ryhtymällä toimiin, joilla helpotetaan monta aluetta kattavien lisenssien myöntämistä verkkopalvelujen tarjoajille, voidaan lisätä merkittävästi tällaisten musiikkiteosten levitystä ja saatavuutta internetissä.

3.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

EU:n toiminta on perusteltua **toissijaisuusperiaatteen** mukaisesti (SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohta), koska sekä kansalliset että EU:n tason oikeudelliset puitteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi ongelmien ratkaisemiseksi. Unioni on jo antanut lainsäädäntöä, jossa yhdenmukaistetaan tärkeimmät yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoimat oikeudenhaltioiden oikeudet¹⁴ ja vaaditaan hallinnoimaan näitä oikeuksia sisämarkkinoilla vertailukelpoisella, tehokkaalla ja avoimella tavalla yli kansallisten rajojen. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan ongelmien ylikansallisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin EU:n tasolla:

- Hallinnon ja avoimuuden kannalta on merkitystä sillä, että huomattava osa yhteisvalvontajärjestöjen perimistä rojalteista on peräisin muista kuin kotimaisista teoskokoelmista. Jäsenet, joilla ei ole mahdollisuuksia valvoa yhteisvalvontajärjestönsä toimintaa, kokevat ongelman vielä korostetummin ollessaan ulkomaisia oikeudenhaltijoita. Koska he eivät ole kyseisten yhteisvalvontajärjestöjen jäseniä, heillä on vain vähäinen käsitys oman järjestönsä puolesta toimivien yhteisvalvontajärjestöjen päätöksentekoprosessista ja vielä vähemmän mahdollisuuksia vaikuttaa siihen. EU:n oikeudenhaltijoiden etujen suojeleminen edellyttää, että kaikki rojaltevirrat ja erityisesti rajojen yli kulkevat virrat ovat läpinäkyviä ja selontekovelvollisuuden alaisia. On epätodennäköistä, että jäsenvaltiot tulevat takaamaan tarvittavan läpinäkyvyyden, jotta oikeudenhaltijat voisivat käyttää oikeuksiaan rajojen yli. Vain EU:n toimilla voidaan varmistaa, että oikeuksia voidaan käyttää ja erityisesti rojalteit perä ja jakaa yhtenäisesti kaikkialla EU:ssa.
- Monta aluetta kattava musiikkiteosten lisensointi verkkokäyttöön on määritelmänsä mukaan luonteeltaan rajatylittävää. Säännöt, joiden tarkoituksena on varmistaa monta aluetta kattavan lisensoinnin moitteeton toiminta, voidaan näin ollen antaa paremmin EU:n tasolla, koska jäsenvaltiot eivät voisi antaa sääntöjä, joilla yhteisvalvontajärjestöjen rajatylittävää toimintaa voidaan käsitellä yhtenäisellä tavalla.

Ehdotus on **suhteellisuusperiaatteen** mukainen (SEU-sopimuksen 5 artiklan 4 kohta), eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi. Ehdotetuissa hallintoa ja avoimuutta koskevissa säännöissä kodifioidaan laajalti unionin tuomioistuimen nykyinen oikeuskäytäntö, joka liittyy kilpailuoikeuden alalla tehtyihin komission päätöksiin¹⁵. Säännöissä otetaan myös huomioon yhteisvalvontajärjestöjen koko ja annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vapauttaa pienimmät järjestöt tietyistä velvoitteista, joiden noudattaminen voisi olla kohtuutonta. Monta aluetta kattavaa musiikkiteosten verkkokäyttölisensointia koskevat säännöt rajoittuvat tekijöiden oikeuksiin ja muodostavat vähimmäisperiaatteet, jotka tarvitaan, jotta tehokas ja uudenaikainen lisensointijärjestelmä voisi toimia digitaaliaikakaudella ja jotta kokoelmien yhdistäminen voidaan varmistaa, ottaen huomioon myös vähemmän tunnetut ja pienen erityisyleisön musiikkiteokset. Tästä annetaan asianmukaiset takeet. Yhteisvalvontajärjestö voi esimerkiksi valita, huolehtiiko se itse kokoelmansa monta aluetta kattavasta lisensoinnista vai antaako se sen muiden yhteisvalvontajärjestöjen tehtäväksi. Samoin tekijä saa takeet siitä, ettei hänen tarvitse jäädä sidotuksi omaan

¹⁴ Katso edellä alaviite 5.

¹⁵ Esim. asia C-395/87 *Ministere public v. Jean-Louis Tournier* ja yhdistetyt asiat 110/88 ja 242/88 *Francois Lucazeau et al v. SACEM et al*, komission päätös 16.7.2008 (CISAC) (COMP/C2/38.698).

yhteisvalvontajärjestönsä, jos järjestö ei halua myöntää monta aluetta kattavia lisenssejä suoraan tai antaa toisen järjestön tehdä sitä puolestaan.

3.3. Oikeudellisen välineen valinta

Komissio ehdottaa direktiiviä, mikä on sopusoinnussa SEUT-sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan, 53 artiklan ja 62 artiklan kanssa. Direktiivi mahdollistaa tarvittavan joustavuuden siinä, miten toiminnan tavoitteet saavutetaan. Näin voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat yhteisvalvontajärjestöjen oikeudelliseen muotoon ja valvonnan järjestämiseen.

3.4. Ehdotuksen kuvaus

3.4.1. Soveltamisala ja määritelmät

I osasto sisältää yleiset määräykset kohteesta (1 artikla) ja soveltamisalasta (2 artikla) sekä määritelmät (3 artikla). Direktiiviä sovelletaan i) yhteisvalvontajärjestöjen suorittamaan tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallinnointiin riippumatta alasta, jolla yhteisvalvontajärjestöt toimivat (*II osasto*),¹⁶ ja tekijöiden yhteisvalvontajärjestöjen suorittamaan monta aluetta kattavaan musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointiin (*III osasto*). I ja II osastoa sovelletaan myös yhteisvalvontajärjestöihin, jotka suorittavat III osaston mukaista monta aluetta kattavaa lisensointia.

3.4.2. Yhteisvalvontajärjestöt

II osastossa vahvistetaan organisaatiota ja avoimuutta koskevat säännöt, joita sovelletaan kaikenlaaisiin yhteisvalvontajärjestöihin.

1 luvussa annetaan säännöt siitä, miten yhteisvalvontajärjestöjen jäsenyys olisi organisoitava. 4 artiklassa vahvistetaan tietyt vaatimukset, joita olisi sovellettava yhteisvalvontajärjestöjen ja oikeudenhaltijoiden välisiin suhteisiin. 5 artiklalla varmistetaan, että oikeudenhaltijat voivat valtuuttaa valitsemansa yhteisvalvontajärjestön hallinnoimaan oikeuksiaan ja peruuttaa tällaisen valtuutuksen kokonaan tai osittain. Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenyyttä ja sisäiseen päätöksentekoon osallistumista koskevien sääntöjen tulisi perustua objektiivisiin kriteereihin (6 artikla). 7 artiklassa vahvistetaan jäsenten yleiskokouksen vähimmäisvaltuudet. 8 artiklassa vaaditaan yhteisvalvontajärjestöjä ottamaan käyttöön valvontatoiminto, joka antaa jäsenille mahdollisuuden seurata ja valvoa oikeuksiensa hallinnointia, kunnioittaen kuitenkin jäsenvaltioiden erilaisia institutionaalisia järjestelyjä. 9 artiklassa asetetaan tiettyjä velvoitteita sen varmistamiseksi, että yhteisvalvontajärjestöjä hallinnoidaan järkevästi ja vastuullisesti.

2 luvussa annetaan säännöt yhteisvalvontajärjestöjen tilinpidosta:

- Edustettujen oikeuksien käytöstä perityt tulot on erotettava yhteisvalvontajärjestön omista varoista, ja niitä on hallinnoitava tiukoin ehdoin (10 artikla).
- Yhteisvalvontajärjestön on täsmennettävä sovellettavat pidätykset oikeudenhaltijoiden kanssa tekemissään sopimuksissa ja taattava jäsenille ja oikeudenhaltijoille tasapuolinen pääsy mahdollisiin pidätyksistä rahoitettaviin sosiaali-, kulttuuri- tai koulutuspalveluihin (11 artikla).

¹⁶

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tiettyjä vaatimuksia mikroyrityksiin.

- Yhteisvalvontajärjestöjen on maksettava oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät täsmällisesti ja ilman aiheetonta viivytystä ja pyrittävä yksilöimään oikeudenhaltijat (12 artikla).

3 luvussa vahvistetaan syrjimättömyysvaatimus, jota sovelletaan yhteisvalvontajärjestön hallinnoidessa oikeuksia toisen järjestön puolesta edustussopimuksen nojalla (13 artikla). Toiselle järjestölle kuuluvia määriä ei ole mahdollista pidättää ilman kyseisen järjestön nimenomaista suostumusta, ja maksut olisi suoritettava täsmällisesti muille järjestöille (14 artikla).

4 luvussa vaaditaan yhteisvalvontajärjestöjä ja käyttäjiä käymään neuvottelut vilpittömässä mielessä. Tariffien olisi perustuttava objektiivisiin kriteereihin ja ilmennettävä oikeuksien arvoa kaupassa ja yhteisvalvontajärjestön tosiasiallisesti tarjoaman palvelun arvoa (15 artikla).

5 luvussa (avoimuus ja raportointi) yhteisvalvontajärjestöiltä edellytetään tietojen antamista seuraavasti:

- oikeudenhaltijoille annettavat tiedot perityistä ja maksetuista määristä, veloitetuista hallinnointipalkkioista ja muista tehdyistä pidätyksistä (16 artikla);
- muille yhteisvalvontajärjestöille annettavat tiedot edustussopimuksiin perustuvasta oikeuksien hallinnoinnista (17 artikla);
- oikeudenhaltijoille, muille yhteisvalvontajärjestöille ja käyttäjille pyynnöstä annettavat tiedot (18 artikla);
- yleisesti julkistettavat tiedot yhteisvalvontajärjestön organisaatiosta ja toiminnasta (19 artikla);
- vuosittain julkaistava avoimuusraportti, jossa esitetään hallintoperiaatteet ja niiden täytäntöönpano, tilinpäätökset jne. (20 artikla).

3.4.3. Tekijöiden yhteisvalvontajärjestöjen suorittama monta aluetta kattava musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointi

III osastossa vahvistetaan ehdot, joita tekijöiden yhteisvalvontajärjestön on noudatettava tarjotessaan monta aluetta kattavaa musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointia (21 artikla). Yhteisvalvontajärjestön on

- voitava käsitellä tehokkaasti ja läpinäkyvästi tällaisten lisenssien käytön edellyttämät tiedot (esim. yksilöidä musiikkikokoelmansa ja seurata sen käyttöä) käyttäen aikasensitiivistä ja luotettavaa tietokantaa, joka sisältää tarvittavat tiedot (22 artikla);
- toimittava läpinäkyvästi suhteessa edustamaansa verkkomusiikkikokoelmaan (23 artikla);
- annettava oikeudenhaltijoille ja muille yhteisvalvontajärjestöille mahdollisuus korjata niitä koskevat tiedot ja varmistaa niiden paikkansapitävyys (24 artikla);
- seurattava lisensoitujen teosten tosiasiallista käyttöä ja voitava prosessoida käyttöraportteja ja laskuja. On otettava käyttöön menettelyt, joilla käyttäjä voi kiistää

laskun oikeellisuuden (esim. kaksoislaskutuksen välttämiseksi). On käytettävä alan asianmukaisia standardeja, jos niitä on saatavilla (25 artikla);

- suoritettava oikeudenhaltijoille ja muille yhteisvalvontajärjestöille maksut viipymättä ja annettava niille tiedot käytetyistä teoksista ja niiden oikeuksiin liittyvät tilinpitotiedot (esim. perityistä määristä ja tehdyistä pidätyksistä) (26 artikla).

Yhteisvalvontajärjestö voi päättää olla myöntämättä musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensejä usean maan alueelle, mutta se voi edelleen myöntää oman kokoelmansa kansallisia lisensejä ja/tai muiden yhteisvalvontajärjestöjen kokoelmien kansallisia lisensejä vastavuoroisten sopimusten nojalla. Sen varmistamiseksi, että kokoelmia voidaan helposti yhdistää musiikkipalvelujen tarjoajien hyödyksi, kun ne haluavat tuottaa mahdollisimman kattavaa palvelua koko Euroopassa, ja yleensä kulttuurisen monimuotoisuuden ja kuluttajien hyödyksi, käyttöön otetaan kuitenkin takeet siitä, että kaikkien yhteisvalvontajärjestöjen kokoelmia voidaan lisensoida usean maan alueella:

- yhteisvalvontajärjestö voi pyytää toista järjestöä, joka myöntää yhdistettyjen kokoelmien lisensejä usean maan alueelle, edustamaan omaa kokoelmaansa syrjimättömästi ja yksinoikeudettomasti sen lisensoimiseksi usean maan alueella (28 artikla). Yhteisvalvontajärjestö, jolle pyyntö esitetään, ei voi evätä pyyntöä, jos se jo edustaa (tai aikoo edustaa) yhden tai useamman yhteisvalvontajärjestön kokoelmaa tätä samaa tarkoitusta varten (29 artikla);
- oikeudenhaltijat voivat siirtymäajan jälkeen myöntää lisensejä (joko suoraan tai jonkin muun välittäjän kautta) omiin verkko-oikeuksiinsa, jos heidän yhteisvalvontajärjestönsä ei myönnä monta aluetta kattavia lisensejä eikä ole tehnyt jotakin edellä mainituista sopimuksista (30 artikla).

Yhteisvalvontajärjestö voi ulkoistaa myöntämiinsä monta aluetta kattaviin lisenseihin liittyviä palveluja, mutta tämä ei rajoita sen vastuuta oikeudenhaltijoita, verkkopalvelujen tarjoajia tai muita yhteisvalvontajärjestöjä kohtaan (27 artikla). Osaston III säännöksiä on sovellettava myös sen soveltamisalaan kuuluvien yhteisvalvontajärjestöjen tytäryhteisöihin (31 artikla).

Jotta voidaan huolehtia tarpeeksi suuresta joustavuudesta, joka kannustaa myöntämään lisensejä innovatiivisille verkkopalveluille (ts. palveluille, jotka ovat olleet yleisön saatavilla alle kolme vuotta), yhteisvalvontajärjestöt voivat myöntää tällaisia lisensejä ilman, että niiden tarvitsee käyttää niitä perustana muiden lisenssien ehtojen määrittelylle (32 artikla). Yhteisvalvontajärjestöjen ei poikkeuksellisesti tarvitse noudattaa III osaston säännöksiä, kun ne myöntävät monta aluetta kattavia lisensejä yleisradioyryyksille musiikkiteoksia sisältävien radio- tai televisio-ohjelmien verkkokäyttöön (33 artikla).

3.4.4. Täytäntöönpanotoimenpiteet

IV osastossa yhteisvalvontajärjestöjä vaaditaan huolehtimaan siitä, että niiden jäsenien ja oikeudenhaltijoiden käytössä on valitus- ja riidanratkaisumenettelyt (34 artikla). Käytössä tulisi myös olla mekanismit lisensointiehtoja koskevien riitojen ratkaisemiseksi käyttäjien ja yhteisvalvontajärjestöjen välillä (35 artikla). Tietyn tyyppiset monta aluetta kattavaan lisensointiin liittyvät kiistat, joita yhteisvalvontajärjestöjen, käyttäjien, oikeudenhaltijoiden tai muiden järjestöjen välillä voi syntyä, on voitava saattaa riippumattoman ja puolueettoman vaihtoehtoisen riidanratkaisujärjestelmän käsiteltäväksi (36 artikla).

Jäsenvaltioiden on nimettävä asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valta (39 artikla) a) hallinnoida valitusmenettelyjä (37 artikla), b) määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia (38 artikla) ja c) seurata III osaston säännösten soveltamista (40 artikla). 39 artikla ei velvoita jäsenvaltioita perustamaan riippumattomia valvontaviranomaisia varta vasten yhteisvalvontajärjestöjen valvontaan.

3.4.5 Perusoikeudet ja erityiset johdanto-osan kappaleet

Ehdotus sisältää tehokkaat takeet perusoikeuksien noudattamisesta siten kuin niistä määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Yhteisvalvontajärjestöiltä vaadittavat hallintoon liittyvät takeet ja musiikkiteosten verkko-oikeuksien rajatylittävien monta aluetta kattavien lisenssien myöntämiseen liittyvät edellytykset voivat nykytilanteeseen verrattuna rajoittaa yhteisvalvontajärjestöjen elinkeinovapautta sellaisena kuin se määritellään perusoikeuskirjassa. Rajoituksissa noudatettaisiin kuitenkin perusoikeuskirjassa vahvistettuja ehtoja, joiden mukaan vapauksia voidaan tietyissä olosuhteissa rajoittaa. Rajoitukset ovat tarpeen, jotta voidaan suojella jäsenien, oikeudenhaltijoiden ja käyttäjien etuja ja asettaa vähimmäislaatumit sille, miten yhteisvalvontajärjestöt käyttävät vapautta tarjota monta aluetta kattavaa lisensointia musiikkiteosten verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla.

Ehdotuksen monimutkaisuuden ja laajuuden vuoksi jäsenvaltioita vaaditaan toimittamaan kansallisen lainsäädäntönsä ja direktiivin säännösten välinen vastaavuustaulukko.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista ja monta aluetta kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan sekä 53 ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁷,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien alalla annetuissa direktiiveissä vahvistetaan jo korkeatasoinen suoja oikeudenhaltijoille ja kehys näillä oikeuksilla suojatun sisällön hyödyntämiselle. Ne edistävät luovuuden kehittämistä ja ylläpitämistä. Sisämarkkinoilla, joilla kilpailu ei ole vääristynyt, innovoinnin ja älyllisen luovuuden suojeleminen kannustaa myös investoimaan innovatiivisiin palveluihin ja tuotteisiin.
- (2) Tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla suojatun sisällön ja oheispalvelujen, kuten kirjojen, audiovisuaalisten tuotantojen ja äänitetyn musiikin, levittäminen edellyttää, että tekijänoikeuden ja lähioikeuksien eri haltijat, kuten tekijät, tuottajat ja julkaisijat, lisensoivat oikeutensa. Tavallisesti oikeudenhaltijat voivat valita, hallinnoidaanko heidän oikeuksiaan erikseen vai kollektiivisesti. Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallinnointiin sisältyvät lisenssien myöntäminen käyttäjille, lisenssiensaaajia koskevat tarkastukset ja oikeuksien käytön seuranta, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien täytäntöönpano, oikeuksien hyödyntämisestä saatavien tekijänoikeustulojen periminen

¹⁷ EUVL C... , ..., s...

ja oikeudenhaltioille kuuluvien määrien maksaminen. Yhteisvalvontajärjestöjen avulla oikeudenhaltijat saavat tuloja käytöstä, jota he eivät voisi ohjata tai valvoa itse, myös kotimaansa ulkopuolisilla markkinoilla. Niillä on myös tärkeä yhteiskunnallinen ja kulttuurinen rooli kulttuuri-ilmaisujen monimuotoisuuden edistäjinä, koska niiden avulla myös pienimuotoisimmat ja vähemmän suositut teoskokoelmat voivat päästä markkinoille. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklassa edellytetään, että unioni ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

- (3) Unioniin sijoittautuneiden yhteisvalvontajärjestöjen on palveluntarjoajina noudatettava palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY¹⁸ nojalla vahvistettuja kansallisia vaatimuksia. Mainitun direktiivin tarkoituksena on luoda oikeudellinen kehys sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden välillä. Tämä merkitsee, että yhteisvalvontajärjestöjen olisi voitava vapaasti tarjota palvelujaan rajojen yli, edustaa toisissa jäsenvaltioissa asuvia tai toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita oikeudenhaltijoita ja myöntää lisensejä toisissa jäsenvaltioissa asuville tai toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille käyttäjille.
- (4) Yhteisvalvontajärjestöjen toimintaan sovellettavat kansalliset säännöt vaihtelevat merkittävästi toisistaan erityisesti sen suhteen, mikä on yhteisvalvontajärjestöjen avoimuus ja selontekovelvollisuus niiden jäseniä ja oikeudenhaltijoita kohtaan. Sen lisäksi, että ulkomaisten oikeudenhaltijoiden on vaikea käyttää oikeuksiaan ja perittyjen tulojen tilinpito on liian usein heikkolaatuista, yhteisvalvontajärjestöjen toimintaan liittyvät ongelmat johtavat tehottomuuteen tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hyödyntämisessä sisämarkkinoilla, mistä koituu haittaa yhteisvalvontajärjestöjen jäsenille, oikeudenhaltijoille ja käyttäjille. Näitä ongelmia ei esiinny riippumattomien hallinnointipalvelujen tarjoajien toiminnassa, jotka toimivat oikeudenhaltijoiden agentteina hallinnoiden heidän oikeuksiaan kaupalliselta pohjalta ja joissa oikeudenhaltijoilla ei ole jäsenyysoikeuksia.
- (5) Tarve parantaa yhteisvalvontajärjestöjen toimintaa on todettu jo aiemmin. Laillisiin verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä kollektiivisesta hallinnoinnista 18 päivänä toukokuuta 2005 annettu komission suositus 2005/737/EY¹⁹ sisältää joitakin periaatteita, kuten oikeudenhaltijoiden vapaus valita yhteisvalvontajärjestönsä, eri luokkien oikeudenhaltijoiden tasapuolinen kohtelu ja rojaltien tasapuolinen jakaminen. Yhteisvalvontajärjestöjä kehoitetaan myös antamaan käyttäjille riittävät tiedot tariffeista ja kokoelmasta ennen neuvotteluja. Suositus sisältää lisäksi suosituksia selontekovelvollisuudesta, oikeudenhaltijoiden edustuksesta yhteisvalvontajärjestöjen päätöksentekokelemissä ja riitojenratkaisusta. Komission suositus 2005/737/EY oli kuitenkin kapea-alainen ei-sitova väline. Sitä on noudatettu hyvin vaihtelevasti.
- (6) Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten, oikeudenhaltijoiden ja kolmansien osapuolten etujen suojeleminen edellyttää, että tekijänoikeuksien hallinnointia ja monta aluetta kattavaa musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointia koskevaa jäsenvaltioiden

¹⁸ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

¹⁹ EUVL L 276, 21.10.2005, s. 54.

lainsäädäntöä koordinoidaan samanveroisten takeiden aikaansaamiseksi koko unionissa. Näin ollen direktiivi perustuu perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohtaan.

- (7) Tämän direktiivin tavoitteena olisi oltava sovittaa yhteen kansalliset säännöt, jotka koskevat yhteisvalvontajärjestöjen harjoittaman tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallinnointitoiminnan aloittamista, niiden hallintoon sovellettavia sääntöjä ja niiden valvontakehystä, minkä vuoksi se perustuu myös perussopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan. Lisäksi koska kyseessä on ala, joka tarjoaa palveluja kaikkialla unionissa, direktiivi perustuu myös perussopimuksen 62 artiklaan.
- (8) Sen varmistamiseksi, että tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijat voivat hyötyä täysin sisämarkkinoista heidän oikeuksiensa kollektiivisessa hallinnoimisessa ja että heidän vapauttaan käyttää oikeuksiaan ei rajoiteta kohtuuttomasti, on tarpeen huolehtia asianmukaisten takeiden sisällyttämisestä yhteisvalvontajärjestöjen peruskirjoihin. Lisäksi direktiivin 2006/123/EY mukaisesti yhteisvalvontajärjestöt eivät hallinnointipalvelujaan tarjotessaan saisi suoraan tai välillisesti syrjiä oikeudenhaltijoita heidän kansalaisuutensa, asuinpaikkansa tai sijoittautumispaikkansa perusteella.
- (9) Vapaus tarjota ja ottaa vastaan kollektiivisia hallinnointipalveluja kansallisten rajojen yli edellyttää, että oikeudenhaltijat voivat vapaasti valita, mikä yhteisvalvontajärjestö hallinnoi niiden oikeuksia (kuten oikeuksia julkiseen esittämiseen ja yleisradiointiin) tai tiettyyn luokkaan kuuluvia oikeuksia (kuten teosten vuorovaikutteinen välittäminen yleisölle) edellyttäen, että yhteisvalvontajärjestö hallinnoi jo tällaisia oikeuksia tai tiettyyn luokkaan kuuluvia oikeuksia. Tämä merkitsee sitä, että oikeudenhaltijat voivat helposti peruuttaa yhteisvalvontajärjestöltä oikeutensa tai tiettyyn luokkaan kuuluvat oikeutensa ja uskoa tai siirtää osan tai kaikki niistä toiselle yhteisvalvontajärjestölle tai toiselle yhteisölle riippumatta yhteisvalvontajärjestön tai oikeudenhaltijan asuinjäsenvaltioista tai kansalaisuudesta. Erityyppisiä teoksia ja muuta aineistoa, kuten kirjallisia, musiikki- tai valokuvateoksia, hallinnoivien yhteisvalvontajärjestöjen olisi niin ikään mahdollistettava tämä joustavuus oikeudenhaltijoille erityyppisten teosten ja muun aineiston hallinnoinnissa. Yhteisvalvontajärjestöjen olisi ilmoitettava oikeudenhaltijoille tästä valinnanmahdollisuudesta ja huolehdittava siitä, että he voivat käyttää sitä mahdollisimman helposti. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa oikeudenhaltijoiden mahdollisuuksia hallinnoida oikeuksiaan erikseen, myös muuta kuin kaupallista käyttöä varten.
- (10) Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenyyden olisi perustuttava objektiivisiin ja syrjimättömiin kriteereihin muun muassa suhteessa julkaisijoihin, jotka oikeuksien hyödyntämistä koskevan sopimuksen nojalla ovat oikeutettuja osuuteen yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoimien oikeuksien tuottamista tuloista ja perimään nämä tulot yhteisvalvontajärjestöltä.
- (11) Yhteisvalvontajärjestöjen edellytetään toimivan jäseniensä etujen mukaisesti. Siksi on tärkeää huolehtia järjestelmistä, joiden avulla yhteisvalvontajärjestöjen jäsenet voivat käyttää jäsenyysoikeuksiaan osallistumalla järjestöjen päätöksentekoprosessiin. Eri luokkiin kuuluvien jäsenten olisi oltava tasapuolisesti ja tasapainoisesti edustettuina päätöksentekoprosessissa. Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten yleiskokouksen sääntöjen tehokkuus voi heikentyä, jollei ole olemassa säännöksiä siitä, miten yleiskokoukset olisi toteutettava. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että yleiskokous

kutsutaan koolle säännöllisesti ja ainakin vuosittain ja että tärkeimmät yhteisvalvontajärjestön päätökset tehdään yleiskokouksessa.

- (12) Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten olisi voitava osallistua yleiskokoukseen ja äänestää siinä; näiden oikeuksien käyttöön voidaan soveltaa ainoastaan oikeudenmukaisia ja oikeasuhteisia rajoituksia. Äänioikeuksien käyttö olisi tehtävä helpoksi.
- (13) Jäsenten olisi voitava osallistua yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoinnin seurantaan. Yhteisvalvontajärjestöjen olisi tätä varten otettava käyttöön organisaatorakenteensa kannalta sopiva valvontatoiminto ja annettava jäsentensä olla edustettuina toimintoa harjoittavassa elimessä. Jotta vältettäisiin kohtuuttoman rasitteen aiheutuminen pienemmille yhteisvalvontajärjestöille ja jotta tästä direktiivistä johtuvat velvoitteet olisivat oikeasuhteisia, jäsenvaltioiden olisi voitava tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa vapauttaa pienimmät yhteisvalvontajärjestöt velvoitteesta järjestää kyseinen valvontatoiminto.
- (14) Vastuullisen johtamisen varmistamiseksi yhteisvalvontajärjestön ylimmän johdon olisi oltava riippumaton. Johtajat olisi velvoitettava ilmoittamaan yhteisvalvontajärjestölle vuosittain, vallitseeko heidän ja järjestön välillä eturistiriitoja.
- (15) Yhteisvalvontajärjestöt perivät, hallinnoivat ja jakavat oikeudenhaltijoiden niiden haltuun uskomien oikeuksien hyödyntämisestä saatavat tulot. Tulot kuuluvat viime kädessä oikeudenhaltijoille, jotka voivat olla kyseisen yhteisvalvontajärjestön tai jonkin muun järjestön jäseniä. Sen vuoksi on tärkeää, että yhteisvalvontajärjestöt noudattavat mahdollisimman suurta huolellisuutta tulojen perimisessä, hallinnoimisessa ja jakamisessa. Tulojen täsmällinen jakaminen on mahdollista vain, jos yhteisvalvontajärjestöt pitävät asianmukaisesti kirjaa jäsenistä, lisensseistä sekä teosten ja muun aineiston käytöstä. Tarvittaessa myös oikeudenhaltijoiden ja käyttäjien olisi annettava tietoja ja yhteisvalvontajärjestöjen olisi todennettava nämä tiedot. Perittyjä oikeudenhaltijoille kuuluvia määriä olisi hallinnoitava erillisinä yhteisvalvontajärjestön mahdollisista omista varoista, ja jos ne sijoitetaan ennen niiden jakamista oikeudenhaltijoille, tässä olisi noudatettava yhteisvalvontajärjestöjen yleiskokouksen vahvistamia sijoitusperiaatteita. Jotta voidaan huolehtia oikeudenhaltijoiden oikeuksien korkeatasoisesta suojasta ja varmistaa, että kaikki mahdolliset oikeuksien hyödyntämisestä saatavat tulot koituvat oikeudenhaltijoiden hyödyksi, yhteisvalvontajärjestön tekemiä sijoituksia olisi hallinnoitava kriteerein, jotka velvoittavat yhteisvalvontajärjestön varovaisuuteen ja antavat sille mahdollisuuden valita turvallisimmat ja tehokkaimmat sijoitusperiaatteet. Yhteisvalvontajärjestön olisi voitava päättää varojen allokoinnista, joka soveltuu sijoitettujen tekijänoikeustulojen mahdollisen riskialtistuksen luonteeseen ja kestoon ja joka ei perusteetta vaaranna oikeudenhaltijoille kuuluvia tekijänoikeustuloja. Lisäksi jotta voidaan varmistaa, että oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät jaetaan asianmukaisesti ja tehokkaasti, olisi vaadittava yhteisvalvontajärjestöjä toteuttamaan vilpittömässä mielessä kohtuullisia toimenpiteitä asianomaisten oikeudenhaltijoiden yksilöimiseksi ja paikallistamiseksi. On myös aiheellista säätää, että yhteisvalvontajärjestöjen jäsenet hyväksyvät säännöt, joita sovelletaan siinä tapauksessa, että perittyjä määriä ei voida jakaa, koska oikeudenhaltijoita ei ole yksilöity tai paikallistettu.
- (16) Koska oikeudenhaltijoille kuuluu palkkio heidän oikeuksiensa hyödyntämisestä, on tärkeää, että mahdollisista muista pidätyksistä kuin hallinnointipalkkioista ja

kansallisen lainsäädännön mukaisista pidätyksistä päättävät yhteisvalvontajärjestöjen jäsenet ja että yhteisvalvontajärjestöt tiedottavat näihin pidätyksiin sovellettavista säännöistä avoimesti oikeudenhaltijoille. Jokaisen tällaisen oikeudenhaltijan olisi voitava käyttää syrjimättömästi mahdollisia kyseisistä pidätyksistä rahoitettavia sosiaali-, kulttuuri- tai koulutuspalveluja. Tämä direktiivi ei saisi kuitenkaan vaikuttaa kansalliseen lainsäädäntöön näkökohdissa, joita ei säädellä tällä direktiivillä.

- (17) Yhteisvalvontajärjestöt voivat hallinnoida oikeuksia ja periä tuloja niiden hyödyntämisestä, jäljempänä 'tekijänoikeustulot', muiden yhteisvalvontajärjestöjen kanssa tehtyjen edustussopimusten nojalla. Näiden muiden yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten oikeuksien suojelemiseksi yhteisvalvontajärjestö ei saisi tehdä eroa edustussopimusten nojalla hallinnoimiensa ja suoraan omien oikeudenhaltijoidensa lukuun hallinnoimiensa oikeuksien välillä. Yhteisvalvontajärjestö ei saisi myöskään tehdä pidätyksiä toisen yhteisvalvontajärjestön puolesta perityistä tekijänoikeustuloista ilman kyseisen toisen yhteisvalvontajärjestön nimenomaista suostumusta.
- (18) Tasapuoliset lisensointiehdot ovat erityisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että käyttäjät voivat käyttää oikeuksiaan lisensoituihin teoksiin ja muuhun suojattuun aineistoon, jonka oikeuksia yhteisvalvontajärjestö edustaa, sekä oikeudenhaltijoiden palkkioiden varmistamiseksi. Yhteisvalvontajärjestöjen ja käyttäjien olisi sen vuoksi käytävä lisenssineuvottelut vilpittömässä mielessä ja sovellettava objektiivisin perustein määritettyjä tariffeja.
- (19) Jotta voidaan lisätä oikeudenhaltijoiden, käyttäjien ja muiden yhteisvalvontajärjestöjen luottamusta yhteisvalvontajärjestöjen palveluihin, jokainen yhteisvalvontajärjestö olisi velvoitettava ottamaan käyttöön erityiset avoimuustoimenpiteet. Jokaisen yhteisvalvontajärjestön olisi ilmoitettava yksittäisille oikeudenhaltijoille heille maksetuista määristä ja tehdyistä pidätyksistä. Yhteisvalvontajärjestöjä olisi myös vaadittava antamaan riittävät tiedot, myös taloudellinen informaatio, muille yhteisvalvontajärjestöille, joiden oikeuksia ne hallinnoivat edustussopimusten nojalla. Jokaisen yhteisvalvontajärjestön olisi julkistettava riittävät tiedot, joiden avulla oikeudenhaltijat, käyttäjät ja muut yhteisvalvontajärjestöt voivat ymmärtää sen rakenteen ja toimintatavat. Yhteisvalvontajärjestöjen olisi erityisesti annettava oikeudenhaltijoiden, käyttäjien ja muiden yhteisvalvontajärjestöjen tietoon kokoelmansa laajuus sekä palkkioihin, pidätyksiin ja tariffeihin soveltamansa säännöt.
- (20) Jotta oikeudenhaltijat kykenevät seuraamaan yhteisvalvontajärjestöjensä suorituksia ja vertaamaan niitä toisiinsa, yhteisvalvontajärjestöjen olisi julkaistava vuotuinen avoimuusraportti, joka sisältää vertailukelpoista tarkastettua taloudellista informaatiota yhteisvalvontajärjestöjen toiminnasta. Yhteisvalvontajärjestöjen olisi julkistettava myös vuotuinen erityisraportti sosiaali-, kulttuuri- ja koulutuspalveluihin osoitettujen määrrien käytöstä. Jotta vältettäisiin kohtuuttoman rasitteen aiheutuminen pienemmille yhteisvalvontajärjestöille ja jotta tästä direktiivistä johtuvat velvoitteet olisivat oikeasuhteisia, jäsenvaltioiden olisi voitava tarpeelliseksi katsomissaan tapauksissa rajata pienimmät yhteisvalvontajärjestöt tiettyjen avoimuusvelvoitteiden ulkopuolelle.
- (21) Tarjotessaan musiikkiteoksia sisältäviä verkkopalveluja, joiden avulla kuluttajat voivat esimerkiksi ladata musiikkia tai kuunnella sitä suoratoistona, tai muita sellaisten elokuvien tai pelien käytön mahdollistavia palveluja, joissa musiikki on tärkeä osatekijä, palveluntarjoajien on ensin hankittava oikeus käyttää kyseisiä teoksia. Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta

tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/29/EY²⁰ edellytetään lisenssiä jokaiselle musiikkiteosten verkkokäyttöön sovellettavalle oikeudelle. Nämä oikeudet ovat yksinoikeus kappaleen valmistamiseen ja yksinoikeus välittää yleisölle musiikkiteoksia, joista jälkimmäiseen sisältyy oikeus saattaa teokset yleisön saataviin. Niitä voivat hallinnoida yksittäiset oikeudenhaltijat itse, kuten tekijät tai musiikkikustantajat, tai oikeudenhaltijoille kollektiivisia hallinnointipalveluja tarjoavat yhteisvalvontajärjestöt. Tekijöiden oikeutta kappaleen valmistamiseen ja teosten välittämiseen yleisölle voivat hallinnoida eri yhteisvalvontajärjestöt. Lisäksi on tapauksia, joissa useat oikeudenhaltijat, joilla on oikeuksia samaan teokseen, ovat valtuuttaneet eri yhteisvalvontajärjestöt lisensoimaan omat oikeutensa teokseen. Halutessaan tarjota kuluttajille verkkopalvelua, joka kattaa laajan valikoiman musiikkiteoksia, käyttäjä joutuisi kokoamaan teosten oikeudet eri oikeudenhaltijoilta ja yhteisvalvontajärjestöiltä.

- (22) Vaikka internet ei tunne rajoja, musiikkipalvelujen verkkomarkkinat ovat EU:ssa edelleen hajanaiset eikä sisämarkkinoita ole vielä täysin saatu aikaan. Oikeuksien kollektiiviseen hallintaan Euroopassa liittyvä monimutkaisuus ja vaikeus ovat usein lisänneet verkkomusiikkipalvelujen eurooppalaisten digitaalisten markkinoiden pirstaloituneisuutta. Tämä tilanne on jyrkästi ristiriidassa sen kanssa, että digitaalisen sisällön ja siihen liittyvien innovatiivisten palvelujen kuluttajakysyntä kasvaa nopeasti, myös kansallisten rajojen yli.
- (23) Komission suosituksella 2005/737/EY edistettiin uutta sääntely-ympäristöä, joka soveltuu unionin tasolla paremmin tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallintaan laillisten verkkomusiikkipalvelujen tarjoamiseksi. Musiikkiteosten verkkokäytön aikakautena kaupalliset käyttäjät tarvitsevat lisensointipolitiikan, joka soveltuu verkkoympäristön aika- ja paikkariippumattomuuteen ja joka kattaa monen maan alueen. Suositus on kuitenkin luonteeltaan vapaaehtoinen, eikä sen avulla ole voitu riittävästi kannustaa laajaa musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointia monen maan alueella eikä vastata erityisiin vaatimuksiin, joita monen maan alueen kattavaan lisensointiin liittyy.
- (24) Verkkomusiikkialalla, jolla normina on edelleen tekijänoikeuksien kollektiivinen hallinnointi yhden maan alueella, on olennaisen tärkeää luoda edellytykset sille, että yhteisvalvontajärjestöt voivat käyttää mahdollisimman tehokkaita lisensointitapoja yhä enemmän rajojen yli. Sen vuoksi on aiheellista antaa säännöt, joilla koordinoidaan perusedellytyksiä sille, miten yhteisvalvontajärjestöt huolehtivat monta aluetta kattavasta musiikkiteosten verkko-oikeuksien kollektiivisesta lisensoinnista. Säännöksillä olisi varmistettava yhteisvalvontajärjestöjen tarjoamien rajatylittävien palvelujen tarvittava vähimmäislaatu erityisesti niiden edustaman kokoelman läpinäkyvyyden ja oikeuksien käyttöön liittyvien rahavirtojen täsmällisyyden suhteen. Niillä olisi otettava käyttöön kehys, joka helpottaa musiikkikokoelmien vapaaehtoista yhdistämistä ja sitä kautta vähentää niiden lisenssien määrää, jotka käyttäjä tarvitsee palvelun harjoittamiseksi usean maan alueella. Säännösten myötä yhteisvalvontajärjestön olisi voitava pyytää toista yhteisvalvontajärjestöä edustamaan kokoelmaansa usean maan alueella, kun se ei voi täyttää vaatimuksia itse. Pyyntöön vastaanottava yhteisvalvontajärjestö olisi velvoitettava hyväksymään pyyntö edellyttäen, että se yhdistää kokoelmia ja myöntää tai tarjoaa monta aluetta kattavia

²⁰

EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

lisensoijia. Laillisten verkkomusiikkipalvelujen kehittäminen unionissa tukisi myös piratismiin torjuntaa.

- (25) Tehokkaan ja avoimen lisensointiprosessin kannalta, lisensoitujen oikeuksien käytön ja niihin liittyvän palveluntarjoajien laskutuksen myöhemmän seurannan kannalta sekä oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien jakamisen kannalta on erityisen tärkeää, että saatavilla on täsmällistä ja kattavaa tietoa musiikkiteoksista, oikeudenhaltijoista ja oikeuksista, joita kukin yhteisvalvontajärjestö on valtuutettu edustamaan tietyssä jäsenvaltiossa. Sen vuoksi monta aluetta kattavia musiikkiteosten lisensoijia myöntävien yhteisvalvontajärjestöjen olisi voitava käsitellä nämä yksityiskohtaiset tiedot nopeasti ja täsmällisesti. Tämä edellyttää, että käytössä on usealla alueella lisensoitujen oikeuksien omistusta koskevat jatkuvasti päivitettävät tietokannat, joiden sisältämien tietojen perusteella voidaan yksilöidä teokset, oikeudenhaltijat ja jäsenvaltiot, joita yhteisvalvontajärjestö on valtuutettu edustamaan. Tietokantojen avulla pitäisi myös voida helpommin verrata teostietoja tietoihin äänitteestä tai muusta tallenteesta, jolle teos on tallennettu. On myös tärkeää varmistaa, että mahdolliset lisenssinhakijat ja oikeudenhaltijat saavat käyttöönsä tiedot, joita ne tarvitsevat yhteisvalvontajärjestöjen edustaman kokoelman sisällön yksilöimiseksi, rajoittamatta mahdollisia toimenpiteitä, joihin järjestöillä voi olla oikeus tietojen täsmällisyyden ja eheyden suojelemiseksi, niiden jälleenkäytön valvomiseksi ja henkilötietojen ja kaupallisesti arkaluonteisten tietojen suojaamiseksi.
- (26) Monta aluetta kattavia musiikkiteosten lisensoijia myöntävät yhteisvalvontajärjestöt olisi velvoitettava päivittämään tietokantojaan jatkuvasti ja viipymättä, jotta voidaan varmistaa, että niiden käsittelemät musiikkikokoelmaa koskevat tiedot ovat mahdollisimman täsmällisiä. Niiden olisi otettava käyttöön helppokäyttöiset menettelyt, joiden avulla oikeudenhaltijat ja muut yhteisvalvontajärjestöt, joiden kokoelmaa ne saattavat edustaa, voivat ilmoittaa niille mahdollista epätarkkuuksista yhteisvalvontajärjestöjen tietokantojen tiedoissa koskien omistamiaan tai määräysvallassaan olevia teoksia, mukaan lukien oikeudet – joko kokonaisuudessaan tai osittain – ja jäsenvaltiot, joiden osalta ne ovat valtuuttaneet kyseisen yhteisvalvontajärjestön toimimaan. Niillä olisi myös oltava valmiudet käsitellä sähköisesti teosten rekisteröinnit ja oikeuksien hallinnointia koskevat valtuutukset. Koska automatisaatio on tärkeää nopean ja tehokkaan tiedonkäsittelyn kannalta, yhteisvalvontajärjestöjen olisi huolehdittava siitä, että oikeudenhaltijat voivat käyttää sähköisiä välineitä tietojen jäsenestyssä viestinnässä. Yhteisvalvontajärjestöjen olisi mahdollisuuksien mukaan varmistettava, että näissä sähköisissä välineissä otetaan huomioon asiaankuuluvat kansainvälisellä tai unionin tasolla kehitetyt alan standardit tai käytännöt.
- (27) Digitaalinen teknologia antaa yhteisvalvontajärjestöille mahdollisuuden seurata automaattisesti sitä, miten lisenssinosaaja käyttää lisensoituja musiikkiteoksia, ja se myös helpottaa laskutusta. Musiikin käyttö- ja myyntiraportointia ja laskutusta koskevilla alan standardeilla on olennainen merkitys yhteisvalvontajärjestöjen ja käyttäjien välisen tiedonvaihdon tehostamisessa. Lisenssien käytön seurannassa olisi noudatettava perusoikeuksia, joita ovat yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen ja tietosuoja. Sen varmistamiseksi, että tehokkuuden lisäys nopeuttaa tilinpitomenettelyjä ja viime kädessä korvausten maksamista oikeudenhaltijoille, yhteisvalvontajärjestöt olisi velvoitettava laskuttamaan palveluntarjoajia ja jakamaan oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät viipymättä. Jotta tämä vaatimus tuottaisi tulosta, lisenssinosaajien olisi pyrittävä kaikkiin keinoin antamaan yhteisvalvontajärjestöille täsmälliset ja viipymättä

annettavat selvitykset teosten käytöstä. Yhteisvalvontajärjestöjä ei pitäisi velvoittaa hyväksymään käyttäjäkohtaisissa esitysmuodoissa annettuja selvityksiä, jos saatavilla on laajalti käytettyjä alan standardeja.

- (28) Suurien tietomäärien käyttö ja käsittely sekä laajat tekniset valmiudet ovat edellytys sille, että monta aluetta kattavia kollektiivisia lisensejä myöntävät yhteisvalvontajärjestöt voivat tarjota korkeatasoisia hallinnointipalveluja. Yhteisvalvontajärjestöjä ei pitäisi estää ulkoistamasta palveluja, joita musiikkiteosten verkko-oikeuksien monta aluetta kattavien lisenssien myöntämiseen liittyy, kunhan ulkoistaminen ei vaikuta niiden vastuuseen oikeudenhaltijoita, verkkopalvelujen tarjoajia tai muita yhteisvalvontajärjestöjä kohtaan, ja yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY²¹ vahvistettuja tietosuojavelvoitteita noudatetaan. Taustajärjestelmien yhteiskäytön tai yhdistämisen pitäisi auttaa yhteisvalvontajärjestöjä parantamaan hallinnointipalveluja ja järkeistämään tiedonkäsittelyvälineisiin tehtäviä investointeja.
- (29) Musiikkikokoelmien yhdistäminen monta aluetta kattavaa lisensointia varten helpottaa lisensointiprosessia ja tuomalla kaikki kokoelmat markkinoille monta aluetta kattavaa lisensointia varten edistää kulttuurista monimuotoisuutta ja vähentää niiden transaktioiden määrää, jotka verkkopalvelun tarjoajan on suoritettava palvelun tarjoamiseksi. Kokoelmien yhdistämisen pitäisi helpottaa uusien verkkopalvelujen kehittämistä ja myös vähentää kuluttajien maksettavaksi siirrettäviä transaktiokustannuksia. Sen vuoksi yhteisvalvontajärjestöjä, jotka eivät halua tai voi myöntää monta aluetta kattavia lisensejä suoraan omaan musiikkikokoelmaansa, olisi kannustettava antamaan vapaaehtoisesti muiden yhteisvalvontajärjestöjen tehtäväksi hallinnoida kokoelmaansa syrjimättömin ehdoin. Tätä koskevan pyynnön vastaanottava yhteisvalvontajärjestö olisi velvoitettava hyväksymään pyyntö edellyttäen, että se yhdistää kokoelmia ja myöntää tai tarjoaa monta aluetta kattavia lisensejä. Monta aluetta kattavaa lisensointia koskevat yksinoikeussopimukset rajoittaisivat monta aluetta kattavia lisensejä hakevien käyttäjien valinnanvaraa ja myös sellaisten yhteisvalvontajärjestöjen valinnanvaraa, jotka hakevat palveluja kokoelmansa hallinnoimiseksi usean maan alueella. Sen vuoksi kaikki monta aluetta kattavaa lisensointia tarjoavien yhteisvalvontajärjestöjen väliset edustussopimukset olisi tehtävä yksinoikeudettomasti.
- (30) Oikeudenhaltijoiden kannalta on erityisen tärkeää, että yhteisvalvontajärjestöt toimivat läpinäkyvin ehdoin hallinnoidessaan verkko-oikeuksia, joita edustamaan ne on valtuutettu. Yhteisvalvontajärjestön olisi siksi annettava oikeudenhaltijoilleen riittävät tiedot keskeisistä sopimusehdoista, joiden mukaisesti jokin toinen yhteisvalvontajärjestö valtuutetaan edustamaan sen verkkomusiikkioikeuksia monta aluetta kattavaa lisensointia varten.
- (31) On myös tärkeää velvoittaa monta aluetta kattavia lisensejä myöntävät tai tarjoavat yhteisvalvontajärjestöt edustamaan sellaisten yhteisvalvontajärjestöjen kokoelmaa, jotka päättävät olla edustamatta sitä suoraan. Jotta varmistettaisiin, ettei tämä vaatimus ole kohtuuton eikä ylitä sitä mikä on välttämätöntä, edustamista koskevan pyynnön vastaanottava yhteisvalvontajärjestö olisi velvoitettava hyväksymään pyyntö

²¹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

ainoastaan siinä tapauksessa, että se rajoittuu sellaisiin verkko-oikeuksiin tai verkko-oikeuksien luokkiin, joita se itse edustaa. Lisäksi tätä vaatimusta olisi sovellettava ainoastaan kokoelmien yhdistämistä suorittaviin yhteisvalvontajärjestöihin, eikä sitä pitäisi soveltaa yhteisvalvontajärjestöihin, jotka tarjoavat monta aluetta kattavaa lisensointia vain omassa kokoelmassaan. Sitä ei liioin pitäisi soveltaa yhteisvalvontajärjestöihin, jotka pelkästään yhdistävät saman teoksen oikeuksia voidakseen lisensoida yhdessä sekä oikeuden kappaleen valmistamiseen että oikeuden välittää teos yleisölle. Sopimukset, joilla yhteisvalvontajärjestö valtuuttaa toisen yhteisvalvontajärjestön tai toisia yhteisvalvontajärjestöjä myöntämään monta aluetta kattavia lisenssejä oman musiikkikokoelmansa verkkokäyttöön, eivät saisi estää kyseistä yhteisvalvontajärjestöä myöntämästä edelleen sen sijoittautumisjäsenvaltion alueelle rajoittuvia lisenssejä omassa kokoelmassaan ja mahdollisissa muissa kokoelmissa, joita se voi olla valtuutettu edustamaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

- (32) Yhteisvalvontajärjestöjen tarjoamaa monta aluetta kattavaa lisensointia koskevien sääntöjen tavoitteet ja tehokkuus vaarantuisivat laajalti, jos oikeudenhaltijat eivät pystyisi käyttämään oikeuksiaan myöntää monta aluetta kattavia lisenssejä johtuen siitä, että yhteisvalvontajärjestö, jonka haltuun he ovat antaneet oikeutensa, ei myönnä tai tarjoa monta aluetta kattavia lisenssejä eikä halua valtuuttaa tähän toista yhteisvalvontajärjestöä. Tämän vuoksi on tärkeää huolehtia siitä, että oikeudenhaltijat voivat näissä olosuhteissa käyttää oikeutta myöntää verkkopalvelujen tarjoajien tarvitsemia monta aluetta kattavia lisenssejä joko itse tai jonkin toisen osapuolten tai osapuolten välityksellä ilman, että heidän tarvitsee peruuttaa yhteisvalvontajärjestöltä sen haltuun uskomiaan oikeuksia.
- (33) Verkkomarkkinoiden vuoksi tietojen saantia ja käsittelyä, laskutusta ja maksamista koskevia keskeisiä velvoitteita tulee soveltaa myös mahdollisiin kokonaan tai osittain yhteisvalvontajärjestön omistuksessa oleviin yhteisöihin, jotka tarjoavat tai myöntävät monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä.
- (34) Yhteisvalvontajärjestöt joutuvat digitaalisessa ympäristössä usein lisensoimaan kokoelmansa täysin uudenlaisia hyödyntämis- ja liiketoimintamalleja varten. Jotta voidaan mahdollisimman pikaisesti edistää tällaisen lisensoinnin kehittämiselle otollista ympäristöä, yhteisvalvontajärjestöillä olisi tällaisissa tapauksissa oltava tarvittava liikkumavara, jotta ne voivat tarjota yksilöllistettyjä ja innovatiivisia lisenssejä ilman sitä riskiä, että niitä joudutaan käyttämään perustana muiden erityyppisten lisenssien ehtojen määrittelylle.
- (35) Yleisradioyhtykset tarvitsevat yleensä lisenssin paikalliselta yhteisvalvontajärjestöltä voidakseen lähettää musiikkiteoksia sisältäviä televisio- ja radio-ohjelmia. Lisenssi rajoittuu usein yleisradiotoimintaan. Jotta nämä televisio- tai radiolähetykset voisivat olla saatavilla myös internetissä, musiikkiteosten käytölle tarvitaan verkko-oikeuslisenssi. Jotta voitaisiin helpottaa musiikin verkko-oikeuksien lisensointia televisio- ja radiolähetysten samanaikaisiin ja viivästettyihin lähetyksiin internetissä, on tarpeen myöntää poikkeus säännöistä, joita muuten sovellettaisiin monta aluetta kattavaan musiikkiteosten verkkokäyttölisensointiin. Poikkeus olisi rajattava siihen, mikä on tarpeen televisio- tai radio-ohjelmien lähettämiseksi verkossa, sekä materiaaliin, jolla on selkeä ja toissijainen suhde alkuperäiseen lähetykseen ja joka on tuotettu esimerkiksi televisio- tai radiolähetysten täydentämistä, esikatselua tai toistoa varten. Poikkeusta ei saisi käyttää siten, että se vääristää kilpailua muihin sellaisiin palveluihin nähden, jotka tarjoavat kuluttajille yksittäisiä musiikki- tai

audiovisuaaliteoksia, tai johtaa rajoittaviin käytäntöihin, kuten markkinoiden tai asiakkaiden jakamiseen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 tai 102 artiklan vastaisesti.

- (36) On tarpeen varmistaa, että tämän direktiivin nojalla annetut kansalliset säännökset pannaan täytäntöön tehokkaasti. Yhteisvalvontajärjestöjen olisi tarjottava jäsentensä käyttöön erityiset menettelyt valitusten käsittelyä ja riitojen ratkaisua varten. Näiden menettelyjen olisi oltava myös muiden yhteisvalvontajärjestön edustamien oikeudenhaltijoiden käytössä. On myös aiheellista varmistaa, että jäsenvaltioilla on riippumattomat, puolueettomat ja tehokkaat riitojenratkaisuelimet, jotka pystyvät ratkaisemaan yhteisvalvontajärjestöjen ja käyttäjien väliset voimassa oleviin tai ehdotettuihin lisensointiehtoihin liittyvät kaupalliset kiistat sekä riidat tilanteissa, joissa lisenssiä kieltäydytään myöntämästä. Monta aluetta kattavaa musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointia koskevien sääntöjen vaikuttavuus voisi lisäksi heikentyä, jos yhteisvalvontajärjestöjen ja niiden vastapuolten välisiä riitoja ei ratkaista nopeasti ja tehokkaasti riippumattomissa ja puolueettomissa elimissä. Näistä syistä on aiheellista huolehtia siitä, että käytössä on helppokäyttöinen, tehokas ja puolueeton tuomioistuinten ulkopuolinen menettely, jossa voidaan ratkaista yhtäältä yhteisvalvontajärjestöjen ja toisaalta verkkomusiikkipalvelujen tarjoajien, oikeudenhaltijoiden ja muiden yhteisvalvontajärjestöjen väliset riidat, rajoittamatta kuitenkaan oikeutta saattaa riita tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- (37) Jäsenvaltioiden olisi myös otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt, joiden avulla voidaan valittaa yhteisvalvontajärjestöistä, jotka eivät noudata lainsäädäntöä, ja tarvittaessa varmistaa asianmukaisten, tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten määrääminen. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä, minkä viranomaisten olisi vastattava valitusmenettelyjen ja seuraamusten hallinnoinnista. Sen varmistamiseksi, että monta aluetta kattavaa lisensointia koskevia vaatimuksia noudatetaan, niiden täytäntöönpanon seurannasta olisi annettava erityiset säännökset. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan komission olisi tehtävä yhteistyötä tätä tarkoitusta varten.
- (38) On tärkeää, että yhteisvalvontajärjestöt kunnioittavat kaikkien sellaisten oikeudenhaltijoiden, jäsenten, käyttäjien ja muiden yksilöiden oikeutta yksityisyyteen ja oikeutta henkilötietojen suojaan, joiden henkilötietoja ne käsittelevät. Direktiiviä 95/46/EY sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, joka suoritetaan jäsenvaltiossa tässä direktiivissä tarkoitetuissa yhteyksissä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja erityisesti jäsenvaltioiden nimeämien riippumattomien viranomaisten valvonnassa. Oikeudenhaltijoille olisi annettava asianmukaiset tiedot heidän henkilötietojensa käsittelystä, näiden tietojen vastaanottajista, heidän tietojensa tietokannassa pitämisen määräajoista ja siitä, miten he voivat käyttää oikeuksiaan saada, oikaista tai poistaa itseään koskevia henkilötietoja direktiivin 95/46/EY 10 ja 11 artiklan mukaisesti. Erityisesti ainutkertaisia tunnisteita, jotka mahdollistavat henkilön epäsuoran tunnistamisen, olisi kohdeltava mainitun direktiivin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuina henkilötietoina.
- (39) Kuten direktiivin 95/46/EY 12 artiklan b alakohdassa, jossa annetaan jokaiselle rekisteröidylle oikeus saada virheelliset tai puutteelliset tiedot oikaistuksi, poistetuiksi tai suojatuiksi, myös tässä direktiivissä varmistetaan, että monta aluetta kattaviin lisensseihin liittyvät oikeudenhaltijoita tai muita yhteisvalvontajärjestöjä koskevat virheelliset tiedot tulee korjata ilman aiheetonta viivytyä.

- (40) Täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa niiden toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin, jotka jäsenvaltiot ovat direktiivin 95/46/EY 28 artiklan mukaisesti asettaneet seuraamaan mainitun direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten noudattamista.
- (41) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita. Direktiivin vaatimus siitä, että jäsenten, oikeudenhaltijoiden, käyttäjien ja yhteisvalvontajärjestöjen käytössä olisi oltava riitojenratkaisumekanismit, ei saisi estää osapuolia käyttämästä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa taattua oikeuttaan saattaa riita tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- (42) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli parantaa yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten valmiuksia valvoa yhteisvalvontajärjestöjen toimintaa, taata yhteisvalvontajärjestöjen riittävä avoimuus ja parantaa monta aluetta kattavaa tekijänoikeuksien lisensointia musiikkiteosten verkkokäyttöä varten, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (43) Tämän direktiivin säännökset eivät rajoita kilpailulainsäädännön soveltamista eivätkä muiden alojen lainsäädännön soveltamista asioissa, joita ovat luottamuksellisuus, liike- ja ammattisalaisuus, asiakirjojen julkisuus, sopimusoikeus sekä lainvalintaan ja tuomioistuinten toimivaltaan liittyvä kansainvälinen yksityisoikeus.
- (44) Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla *Kohde*

Tässä direktiivissä vahvistetaan tarvittavat vaatimukset sen varmistamiseksi, että yhteisvalvontajärjestöjen suorittama tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallinnointi toimii moitteettomasti. Siinä vahvistetaan myös vaatimukset yhteisvalvontajärjestöjen suorittamalle monta aluetta kattavalle musiikkiteosten tekijänoikeuksien lisensoinnille verkkokäyttöä varten.

2 artikla

Soveltamisala

Tämän direktiivin I, II ja IV osastoa sovelletaan 36 ja 40 artiklaa lukuun ottamatta kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin yhteisvalvontajärjestöihin.

Tämän direktiivin III osastoa ja IV osaston 36 ja 40 artiklaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin yhteisvalvontajärjestöihin, jotka hallinnoivat musiikkiteosten tekijänoikeuksia verkkokäyttöä varten usean maan alueella.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'yhteisvalvontajärjestöllä' organisaatiota, jonka yksi tai useampi oikeudenhaltija on lakisääteisesti taikka siirron, lisenssin tai jonkin muun sopimusjärjestelyn nojalla valtuuttanut hallinnoimaan tekijänoikeutta tai tekijänoikeuden lähioikeuksia organisaation ainoana tai pääasiallisena tarkoituksena ja joka on sen jäsenten omistuksessa tai määräysvallassa;
- b) 'oikeudenhaltijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole yhteisvalvontajärjestö ja jolla on hallussaan tekijänoikeus tai lähioikeuksia taikka oikeuksien hyödyntämistä koskevan sopimuksen nojalla oikeus osuuteen tekijänoikeustuloista, joita yhteisvalvontajärjestön hallinnoimista oikeuksista saadaan;
- c) 'yhteisvalvontajärjestön jäsenellä' yhteisvalvontajärjestön jäsenyyksivaatimukset täyttävää oikeudenhaltijaa tai yhteisöä, joka edustaa suoraan oikeudenhaltijoita, mukaan lukien muut yhteisvalvontajärjestöt ja oikeudenhaltijoiden yhteenliittymät;
- d) 'perussäännöllä' yhteisvalvontajärjestön perustamiskirjaa, yhteisöjärjestystä, perussääntöä tai sääntöjä;
- e) 'johtajalla' ketä tahansa yhteisvalvontajärjestön yksittäistä johtajaa tai hallintoneuvoston, johdon tai valvontaneuvoston jäsentä;
- f) 'tekijänoikeustuloilla' yhteisvalvontajärjestön oikeudenhaltijoiden lukuun perimiä tuloja, jotka saadaan yksinoikeudesta, oikeudesta palkkioon tai oikeudesta korvaukseen;
- g) 'hallinnointipalkkioilla' määrää, jonka yhteisvalvontajärjestö perii kattaakseen tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallinnointipalvelujensa kustannukset;
- h) 'edustus sopimuksella' yhteisvalvontajärjestöjen välistä sopimusta, jolla jokin yhteisvalvontajärjestö valtuuttaa jonkin toisen yhteisvalvontajärjestön edustamaan kokoelmansa oikeuksia, mukaan lukien 28 ja 29 artiklan nojalla tehdyt sopimukset;
- i) 'käyttäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka ei toimi kuluttajan ominaisuudessa ja joka toteuttaa toimia, jotka edellyttävät oikeudenhaltijoiden valtuutusta,

oikeudenhaltijoille suoritettavia palkkioita tai oikeudenhaltijoille maksettavaa korvausta;

- j) 'kokoelmalla' teoksia tai muuta suojattua aineistoa, jonka oikeuksia yhteisvalvontajärjestö hallinnoi;
- k) 'monta aluetta kattavalla lisenssillä' lisenssiä, joka kattaa useamman kuin yhden jäsenvaltion alueen;
- l) 'musiikkiteosten verkko-oikeuksilla' direktiivin 2001/29/EY 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuja musiikkiteoksen oikeuksia, jotka tarvitaan verkkomusiikkipalvelun tarjoamiseksi;
- m) 'verkkomusiikkipalvelulla' direktiivin 1998/34/EY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tietoyhteiskunnan palvelua, joka edellyttää musiikkiteosten lisensointia.

II OSASTO

YHTEISVALVONTAJÄRJESTÖT

1 luku

Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenyys ja organisaatio

4 artikla

Yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestöt toimivat jäseniensä etujen mukaisesti eivätkä aseta oikeudenhaltijoille, joiden oikeuksia ne hallinnoivat, velvoitteita, jotka eivät ole tarpeen kyseisten oikeudenhaltijoiden oikeuksien ja etujen suojelemiseksi.

5 artikla

Oikeudenhaltijoiden oikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudenhaltijoilla on 2–7 kohdassa vahvistetut oikeudet ja että nämä oikeudet mainitaan yhteisvalvontajärjestön peruskirjassa tai jäsenyysehdoissa.
2. Oikeudenhaltijoilla on oikeus valtuuttaa valitsemansa yhteisvalvontajärjestö hallinnoimaan valitsemiaan oikeuksia, oikeuksien luokkia tai teosten ja muun aineiston tyyppejä valitsemassaan jäsenvaltiossa riippumatta yhteisvalvontajärjestön tai oikeudenhaltijan asuin- tai sijoittautumisjäsenvaltiosta tai kansalaisuudesta.
3. Oikeudenhaltijoilla on oikeus lakkauttaa yhteisvalvontajärjestölle antamansa valtuutus hallinnoida oikeuksia, oikeuksien luokkia tai teosten ja muun aineiston tyyppejä taikka peruuttaa yhteisvalvontajärjestöltä mitkä tahansa valitsemansa

oikeudet, oikeuksien luokat tai teosten ja muun aineiston tyypit valitsemassaan jäsenvaltiossa ilmoittamalla tästä kohtuullisessa, enintään kuuden kuukauden irtisanomisajassa. Yhteisvalvontajärjestö voi päättää, että lakkautus tai peruutus tulee voimaan vasta tilivuoden puolivälissä tai sen päättyessä sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista seuraa aikaisemmin irtisanomisajan päättymisen jälkeen.

4. Jos oikeudenhaltijalle kuuluu määriä oikeuksien hyödyntämisestä, joka on tapahtunut ennen valtuutuksen lakkauttamisen tai oikeuksien peruuttamisen voimaantuloa tai ennen lakkauttamisen ja peruuttamisen voimaantuloa myönnetyn lisenssin nojalla, oikeudenhaltijalla säilyvät hänen 12, 16, 18 ja 34 artiklan mukaiset oikeutensa kyseisen hyödyntämisen osalta.
5. Yhteisvalvontajärjestöt eivät saa rajoittaa 3 ja 4 kohdassa säädettyjen oikeuksien käyttöä edellyttämällä, että lakkautuksen tai peruutuksen kohteena olevien oikeuksien, oikeuksien luokkien tai teosten ja muun aineiston tyyppien hallinnointi siirretään toiselle yhteisvalvontajärjestölle.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudenhaltija antaa nimenomaisen suostumuksen kustakin oikeudesta tai oikeuksien luokasta tai teosten tai muun aineiston tyyppistä, jota hän valtuuttaa yhteisvalvontajärjestön hallinnoimaan, ja että tällaisesta suostumuksesta on olemassa asiakirjanäyttö.
7. Yhteisvalvontajärjestön on ilmoitettava oikeudenhaltijoille heidän 1–6 kohdassa tarkoitetuista oikeuksistaan ennen kuin he antavat sille suostumuksen hallinnoida oikeutta tai oikeuksien luokkaa tai teosten ja muun aineiston tyyppiä.

Yhteisvalvontajärjestöjen on ilmoitettava jäsenilleen heidän 1–6 kohdassa tarkoitetuista oikeuksistaan kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona määräaika tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä päättyy.

6 artikla

Yhteisvalvontajärjestöjen jäsenyyssäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestöt noudattavat 2–5 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.
2. Yhteisvalvontajärjestöjen on hyväksyttävä oikeudenhaltijat jäseniksi, jos he täyttävät jäsenyysvaatimukset. Ne voivat kieltäytyä hyväksymästä jäsenyyspyyntöä ainoastaan objektiivisten kriteerien perusteella. Nämä kriteerit on sisällytettävä yhteisvalvontajärjestön peruskirjaan tai jäsenyyssehtoihin ja julkistettava.
3. Yhteisvalvontajärjestön peruskirjassa on määrättävä asianmukaisista ja tehokkaista mekanismeista, joiden avulla sen jäsenet voivat osallistua yhteisvalvontajärjestön päätöksentekoprosessiin. Eri luokkiin kuuluvien jäsenten on oltava tasapuolisesti ja tasapainoisesti edustettuina päätöksentekoprosessissa.
4. Yhteisvalvontajärjestöjen on annettava jäsenilleen mahdollisuus viestiä sähköisesti, myös jäsenten oikeuksien käyttämiseksi. Sähköisen viestinnän käyttö ei saa riippua jäsenen asuin- tai sijoittautumispaikasta.

5. Yhteisvalvontajärjestöjen on pidettävä ajantasaisesti kirjaa jäsenistä, jotta jäsenet voidaan yksilöidä ja paikallistaa asianmukaisesti.

7 artikla

Yhteisvalvontajärjestön jäsenten yleiskokous

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten yleiskokous järjestetään 2–8 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
2. Yhteisvalvontajärjestön jäsenten yleiskokous on kutsuttava koolle vähintään kerran vuodessa.
3. Yleiskokouksen on hyväksyttävä mahdolliset yhteisvalvontajärjestön peruskirjan muutokset ja jäsenyysehtoihin tehtävät muutokset, jos jäsenyysehdoista ei määrätä peruskirjassa.
4. Yleiskokouksella on oltava valta päättää johtajien nimittämisestä ja irtisanomisesta sekä hyväksyä heidän palkkansa ja muut etuutensa, kuten muut kuin rahalliset etuudet, eläke-etuudet, oikeus muihin etuuksiin ja oikeudet erorahaan.

Yleiskokous ei voi päättää hallintoneuvoston jäsenten tai yksittäisen johtajan nimittämisestä tai irtisanomisesta, jos valvontaneuvostolla on valta nimittää tai irtisanoa heidät.

5. Yleiskokouksen on II osaston 2 luvun säännösten mukaisesti tehtävä päätökset ainakin seuraavista asioista:
 - a) periaatteet, joiden mukaisesti oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät jaetaan, paitsi jos yleiskokous päättää delegoida tämän päätöksen valvontatoiminnosta huolehtivalle elimelle;
 - b) sellaisten oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien käyttö, joita 12 artiklan 2 kohdan mukaan ei voida jakaa, paitsi jos yleiskokous päättää delegoida tämän päätöksen valvontatoiminnosta huolehtivalle elimelle;
 - c) tekijänoikeustulojen yleiset sijoitusperiaatteet, mukaan lukien lainanantoa ja lainojen vakuuksien tai takauksien asettamista koskevat periaatteet;
 - d) tekijänoikeustuloista tehtäviä pidätyksiä koskevat säännöt.
6. Yleiskokouksen on valvottava yhteisvalvontajärjestön toimintaa ainakin päättämällä tilintarkastajan nimittämisestä ja erottamisesta sekä hyväksymällä vuotuinen avoimuusraportti ja tilintarkastuskertomus.
7. Mahdollisten rajoitusten, joilla rajoitetaan yhteisvalvontajärjestöjen jäsenten oikeutta osallistua ja käyttää äänioikeuksiaan yleiskokouksessa, on oltava tasapuolisia ja oikeasuhteisia ja perustuttava seuraaviin kriteereihin:
 - a) jäsenyyden kesto;
 - b) jäsenen kyseisenä tilikautena saamat tai vielä saamatta olevat määrät.

Nämä kriteerit on sisällytettävä yhteisvalvontajärjestön peruskirjaan tai jäsenyysehtoihin ja julkistettava 17 ja 19 artiklan mukaisesti.

8. Jokaisella yhteisvalvontajärjestön jäsenellä on oltava oikeus nimetä toinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö asiamieheksi osallistumaan yleiskokoukseen ja äänestämään siellä jäsenen nimissä.

8 artikla *Valvontatoiminto*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestö ottaa käyttöön valvontatoiminnon, joka vastaa niiden henkilöiden toimien ja tehtävien suorittamisen jatkuvasta seurannasta, joille on annettu johtovastuita yhteisvalvontajärjestössä. Yhteisvalvontajärjestön jäsenten on oltava tasapuolisesti ja tasapainoisesti edustettuina tästä toiminnosta huolehtivassa elimessä, jotta voidaan varmistaa jäsenten tosiasiallinen osallistuminen.
2. Valvontatoiminnosta huolehtivan elimen on kokoonnuttava säännöllisesti, ja sillä on oltava vähintään valtuudet:
 - a) hyväksyä mahdollinen yhteisvalvontajärjestön suorittama kiinteän omaisuuden hankinta;
 - b) hyväksyä tytäryhteisöjen perustaminen, muiden yritysten hankinta, osuuksien ja oikeuksien hankinta muista yrityksistä, sulautumat ja yhteenliittymät;
 - c) hyväksyä lainojen otto, lainojen anto sekä vakuuksien tai takausten myöntäminen lainoille.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta yhteisvalvontajärjestöön, joka tasepäivänään ei ylitä kahta seuraavista rajoista:
 - a) taseen loppusumma: 350 000 euroa;
 - b) nettoliikevaihto: 700 000 euroa;
 - c) työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin: kymmenen.

9 artikla *Yhteisvalvontajärjestöjen liiketoiminnan johtamisesta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden velvoitteet*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestön liiketoiminnan johtamisesta tosiasiallisesti vastaavat henkilöt ja sen johtajat, lukuun ottamatta valvontatoiminnosta vastaavia johtajia, johtavat yhteisvalvontajärjestöä järkevällä ja vastuullisella tavalla käyttäen asianmukaisia hallinto- ja tilinpitomenettelyjä ja sisäisen valvonnan mekanismeja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestön liiketoiminnan johtamisesta tosiasiallisesti vastaavat henkilöt ja sen johtajat, lukuun ottamatta valvontatoiminnosta vastaavia johtajia, suunnittelevat menettelyt siten, että voidaan

välttää eturistiriidat. Yhteisvalvontajärjestöllä on oltava menettelyt eturistiriitojen toteamiseksi, hallitsemiseksi, seuraamiseksi ja ilmoittamiseksi, jotta ne eivät vaikuttaisi haitallisesti yhteistoimintajärjestön jäsenten etuihin.

Menettelyihin on kuuluttava kunkin kyseisen henkilön ja johtajan valvontatoiminnosta vastaavalle elimelle antama vuotuinen henkilökohtainen lausunto, jossa on seuraavat tiedot:

- a) mahdolliset intressit yhteisvalvontajärjestössä;
- b) mahdollinen yhteisvalvontajärjestöltä saatu palkka ja palkkiot, mukaan lukien eläkejärjestelmät, luontoisetuudet ja muuntyyppiset etuudet;
- c) mahdolliset oikeudenhaltijan ominaisuudessa yhteisvalvontajärjestöltä saadut määrät;
- d) ilmoitus vallitsevista tai mahdollisista ristiriidoista henkilökohtaisten etujen ja yhteisvalvontajärjestön etujen välillä tai yhteisvalvontajärjestöä kohtaan vallitsevien velvoitteiden ja toista oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä kohtaan vallitsevien velvoitteiden välillä.

2 luku

Tekijänoikeustulojen hallinnointi

10 artikla

Tekijänoikeustulojen periminen ja käyttö

1. Yhteisvalvontajärjestöjen on noudatettava huolellisuutta tekijänoikeustulojen perimisessä ja hallinnoinnissa.
2. Yhteisvalvontajärjestön on hallinnoitava tekijänoikeustuloja ja niiden sijoittamisesta mahdollisesti saatavia tuloja erillään sen omista varoista, hallinnointipalvelujen tuloista ja mahdollisista muista toiminnoista saatavista tuloista.
3. Yhteisvalvontajärjestö ei saa käyttää tekijänoikeustuloja eikä mahdollisia niiden sijoittamisesta saatuja tuloja omaan lukuunsa, vaan pelkästään pidättää niistä hallinnointipalkkionsa.
4. Jos yhteisvalvontajärjestö sijoittaa tekijänoikeustulot ja mahdolliset niiden sijoittamisesta saadut tulot ennen oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien jakamista, sen on noudatettava 7 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja yleisiä sijoitusperiaatteita sekä seuraavia sääntöjä:
 - a) varat sijoitetaan jäsenten parhaan edun mukaan; mahdollisessa eturistiriitatapauksessa yhteisvalvontajärjestö varmistaa, että sijoitus tehdään pelkästään jäsenten edun mukaisesti;

- b) varat sijoitetaan siten, että varmistetaan sijoitussalkun suojaus, laadukkuus, likvidiys ja tuottavuus kokonaisuutena;
- c) varat hajautetaan riittävästi, jotta vältetään liiallinen riippuvuus jostakin yksittäisestä varojen lajista ja sijoitussalkun riskien kasautuminen kokonaisuutena.

11 artikla Pidätykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestön ja sen jäsenten välistä suhdetta koskevissa sopimuksissa täsmennetään 16 artiklan e alakohdassa tarkoitetut tekijänoikeustuloihin sovellettavat pidätykset.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos yhteisvalvontajärjestö tarjoaa tekijänoikeustuloista tehtävistä pidätyksistä rahoitettavia sosiaali-, kulttuuri- tai koulutuspalveluja, oikeudenhaltijoilla on oikeudet seuraaviin:
 - a) sosiaali-, kulttuuri- tai koulutuspalvelut tasapuolisin perustein, jotka koskevat erityisesti palvelujen saantia ja niiden laajuutta;
 - b) oikeudenhaltijat, jotka ovat lakkauttaneet valtuutuksen hallinnoida oikeuksia tai oikeuksien luokkia tai teosten ja muun aineiston tyyppejä tai jotka ovat peruuttaneet oikeuksiaan tai oikeuksiensa luokkia tai teosten ja muun aineiston tyyppejä yhteisvalvontajärjestöltä, voivat edelleen saada kyseisiä palveluja. Palvelujen saantia ja laajuutta koskevissa perusteissa voidaan ottaa huomioon kyseisten oikeudenhaltijoiden tuottamat tekijänoikeustulot ja oikeuksien hallinnointia koskevan valtuutuksen kesto edellyttäen, että samoja perusteita sovelletaan myös oikeudenhaltijoihin, jotka eivät ole lakkauttaneet kyseistä valtuutusta tai peruuttaneet yhteisvalvontajärjestöltä oikeuksiaan tai oikeuksiensa luokkia taikka teosten ja muun aineiston tyyppejä.

12 artikla Oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestö jakaa edustamilleen oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät säännöllisesti ja huolellisuutta noudattaen. Yhteisvalvontajärjestön on jaettava ja maksettava määrät 12 kuukauden kuluessa sen tilivuoden lopusta, jona tekijänoikeustulot perittiin, jollei yhteisvalvontajärjestö kykene noudattamaan tätä määräaikaa objektiivisista syistä, jotka liittyvät erityisesti käyttäjien suorittamaan raportointiin, oikeuksien yksilöintiin, oikeudenhaltijoihin tai teoksia ja muuta aineistoa koskevien tietojen yhdistämiseen tietoihin oikeudenhaltijoista. Yhteisvalvontajärjestön on suoritettava tämä jakaminen ja maksut täsmällisesti huolehtien siitä, että kaikkia oikeudenhaltijoiden luokkia käsitellään tasapuolisesti.
2. Jos oikeudenhaltijoille kuuluvia määriä ei voida jakaa, yhteisvalvontajärjestön on viiden vuoden kuluttua sen tilivuoden lopusta, jona tekijänoikeustulot perittiin – ja edellyttäen, että se on toteuttanut kaikki tarvittavat toimet oikeudenhaltijoiden yksilöimiseksi ja paikallistamiseksi – päätettävä kyseisten määrien käytöstä 7

artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeudenhaltijan oikeutta vaatia näitä määriä yhteisvalvontajärjestöltä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, joilla oikeudenhaltijat yksilöidään ja paikallistetaan, sisältyvät jäsenkirjanpidon tarkastaminen sekä yhteisvalvontajärjestön jäsenten käyttöön annettava ja yleisesti julkistettava luettelo teoksista ja muusta aineistosta, joiden yhtä tai useampaa oikeudenhaltijaa ei ole yksilöity tai paikallistettu.

3 luku

Oikeuksien hallinnointi muiden yhteisvalvontajärjestöjen puolesta

13 artikla

Edustussopimuksen nojalla hallinnoitavat oikeudet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei yhteisvalvontajärjestö kohtelee jäseniään ja oikeudenhaltijoita, joiden oikeuksia se edustaa edustussopimuksen nojalla, syrjivästi varsinkaan sovellettavissa tariffeissa, hallinnointipalkkioissa ja ehdoissa, joiden mukaisesti tekijänoikeustulot peritään ja oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät jaetaan.

14 artikla

Pidätykset ja maksut edustussopimuksissa

1. Yhteisvalvontajärjestö ei saa tehdä toisen yhteisvalvontajärjestön kanssa tehdyn edustussopimuksen nojalla hallinnoitavista oikeuksista saatavista tuloista muita pidätyksiä kuin hallintopalkkioiden pidätykset, jollei kyseinen toinen yhteisvalvontajärjestö anna nimenomaista suostumustaan tällaisiin muihin pidätyksiin.
2. Yhteisvalvontajärjestön on säännöllisesti, huolellisesti ja täsmällisesti jaettava ja maksettava muille yhteisvalvontajärjestöille kuuluvat määrät.

4 luku

Suhteet käyttäjiin

15 artikla

Lisensointi

1. Yhteisvalvontajärjestöjen ja käyttäjien on neuvoteltava oikeuksien lisensoinnista vilpittömässä mielessä ja annettava toisilleen kaikki tarvittavat tiedot kyseeseen tulevista palveluistaan.

2. Lisensointiehtojen on perustuttava objektiivisiin kriteereihin erityisesti tariffien osalta.
- Yksinoikeuksien tariffien on ilmennettävä oikeuksien taloudellista arvoa kaupassa ja yhteisvalvontajärjestön tarjoaman palvelun taloudellista arvoa.
- Jos kansallisessa lainsäädännössä ei vahvisteta oikeudenhaltijoille palkkio-oikeuden ja korvausoikeuden perusteella kuuluvia määriä, yhteisvalvontajärjestön on pohjattava oma määrityksensä näistä määristä kyseisten oikeuksien taloudelliseen arvoon kaupassa.
3. Yhteisvalvontajärjestön on annettava käyttäjille mahdollisuus viestiä sähköisesti, soveltuvien osin myös lisenssin käytöstä raportoimiseksi.

5 luku

Avoimuus ja raportointi

16 artikla

Oikeudenhaltijoille heidän oikeuksiensa hallinnoinnista annettavat tiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestö antaa vähintään vuosittain sähköisesti seuraavat tiedot jokaisen edustamansa oikeudenhaltijan käyttöön:

- a) kaikki henkilötiedot, joita oikeudenhaltija on valtuuttanut yhteisvalvontajärjestön käyttämään muun muassa oikeudenhaltijan yksilöimiseksi ja paikallistamiseksi;
- b) oikeudenhaltijan puolesta perityt tekijänoikeustulot;
- c) oikeudenhaltijalle kussakin hallinnoitavien oikeuksien luokassa ja käyttötyypissä kuuluvat ja yhteisvalvontajärjestön oikeudenhaltijalle kyseessä olevana kautena maksamat määrät;
- d) kausi, jonka aikana oikeudenhaltijalle kuuluvien määrien perustana oleva oikeuksien käyttö tapahtui;
- e) kyseisen kauden aikana pidätetyt hallinnointipalkkiot;
- f) muihin tarkoituksiin kuin hallintopalkkioina tehdyt pidätykset, mukaan lukien mahdolliset kansallisessa lainsäädännössä sosiaali-, kulttuuri- tai koulutuspalveluja varten vaadittavat pidätykset kyseisenä kautena;
- g) mahdolliset oikeudenhaltijalle kyseiseltä kaudelta kuuluvat vielä maksamattomat määrät;
- h) 34 ja 36 artiklan nojalla käytettävissä olevat valitus- ja riitojenratkaisumenettelyt.

17 artikla

Muille yhteisvalvontajärjestöille annettavat tiedot edustussopimukseen perustuvasta oikeuksien hallinnoinnista

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestö antaa seuraavat tiedot vähintään vuosittain sähköisessä muodossa kunkin sellaisen yhteisvalvontajärjestön käyttöön, jonka puolesta se hallinnoi oikeuksia edustussopimuksen nojalla tietyn kauden ajan:

- a) oikeudenhaltijoille kussakin hallinnoitavien oikeuksien luokassa ja käyttötyypissä kuuluvat määrät, jotka yhteisvalvontajärjestö on maksanut edustussopimuksen nojalla hallinnoimiensa oikeuksien lisensoinnista;
- b) hallinnointipalkkioina ja muihin tarkoituksiin tehdyt pidätykset;
- c) tiedot edustussopimuksen kattamaan kokoelmaan sisältyviin teoksiin liittyvistä lisensseistä ja tekijänoikeustuloista;
- d) yleiskokouksen päätökset.

18 artikla

Oikeudenhaltijoille, jäsenille, muille yhteisvalvontajärjestöille ja käyttäjille pyynnöstä annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestö antaa seuraavat tiedot pyynnöstä käyttöön kenelle tahansa oikeudenhaltijalle, jonka oikeuksia se edustaa, tai yhteisvalvontajärjestölle, jonka puolesta se hallinnoi oikeuksia edustussopimuksen nojalla, tai käyttäjälle sähköisessä muodossa ilman aiheetonta viivytystä:
 - a) vakiomuotoiset lisenssisopimukset ja sovellettavat tariffit;
 - b) sen hallinnoima kokoelma ja oikeudet sekä jäsenvaltiot, joissa se hallinnoi niitä;
 - c) luettelo sen tekemistä edustussopimuksista, mukaan lukien tiedot kyseisistä muista yhteisvalvontajärjestöistä sekä kunkin sopimuksen kattama kokoelma ja maantieteellinen alue.
2. Lisäksi yhteisvalvontajärjestön on annettava pyynnöstä kenen tahansa oikeudenhaltijan tai yhteisvalvontajärjestön käyttöön tiedot teoksista, joiden yhtä tai useampaa oikeudenhaltijaa ei ole yksilöity, muun muassa mahdollisuuksien mukaan teoksen nimi, tekijän nimi, julkaisijan nimi ja muut merkitykselliset saatavilla olevat tiedot, joita voidaan tarvita oikeudenhaltijoiden yksilöimiseksi.

19 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestö julkistaa seuraavat tiedot:
 - a) perussääntö;

- b) jäsenyysehdot ja oikeuksien hallinnointia koskevan valtuutuksen lakkauttamisehdot, jos ne eivät sisälly perussääntöön;
 - c) luettelo 9 artiklassa tarkoitetuista henkilöistä;
 - d) oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien jakamista koskevat säännöt;
 - e) hallinnointipalkkioita koskevat säännöt;
 - f) säännöt, jotka koskevat tekijänoikeustuloista muihin tarkoituksiin kuin hallinnointipalkkioina tehtäviä pidätyksiä, mukaan lukien sosiaali-, kulttuuri- ja koulutuspalvelujen tarkoitukset;
 - g) 34, 35 ja 36 artiklan nojalla käytettävissä olevat valitus- ja riitojenratkaisumenettelyt.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on julkaistava ja pidettävä julkisesti saatavilla yhteisvalvontajärjestön internet-sivustolla.

Yhteisvalvontajärjestön on pidettävä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ajan tasalla.

20 artikla *Vuotuinen avoimuusraportti*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisesta oikeudellisesta muodostaan riippumatta yhteisvalvontajärjestö laatii ja julkistaa kultakin tilivuodelta kuuden kuukauden kuluessa sen päättymisestä vuotuisen avoimuusraportin, joka sisältää erityisraportin. Kaikkien johtajien on allekirjoitettava vuotuinen avoimuusraportti.
- Vuotuinen avoimuusraportti on julkistettava yhteisvalvontajärjestön verkkosivustolla, jolta sen on oltava saatavissa vähintään viiden vuoden ajan.
2. Vuotuisessa avoimuusraportissa on oltava ainakin liitteessä I mainitut tiedot.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa erityisraportissa on käsiteltävä sosiaali-, kulttuuri- ja koulutuspalveluja varten pidätettyjen määrien käyttöä, ja siinä on oltava ainakin liitteessä I olevassa 3 kohdassa mainitut tiedot.
4. Yhden tai useamman henkilön, jolla on lain nojalla kelpoisuus suorittaa tilintarkastusta tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY²² mukaisesti, on tarkastettava vuotuisen avoimuusraportin tilinpäätöstiedot.
- Tilintarkastuskertomus mahdollisine varaumineen on toistettava täydellisenä vuotuisessa avoimuusraportissa.

²² EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

Tämän kohdan soveltamiseksi tilinpäätöstietoihin sisältyvät liitteessä I olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tilinpäätökset sekä liitteessä I olevan 1 kohdan f ja g alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu taloudellinen informaatio.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että liitteessä I olevan 1 kohdan a, f ja g alakohtaa ei sovelleta yhteisvalvontajärjestöön, joka tasepäivänään ei ylitä kahta seuraavista rajoista:
- a) taseen loppusumma: 350 000 euroa;
 - b) nettoliikevaihto: 700 000 euroa;
 - c) työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin: kymmenen.

III OSASTO

YHTEISVALVONTAJÄRJESTÖJEN SUORITTAMA MONTA ALUETTA KATTAVA MUSIIKKITEOSTEN VERKKO-OIKEUKSIEN LISENSOINTI

21 artikla

Monta aluetta kattava lisensointi sisämarkkinoilla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet yhteisvalvontajärjestöt noudattavat tämän osaston vaatimuksia myöntäessään monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 39 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset voivat tehokkaasti tarkastaa, noudattavatko yhteisvalvontajärjestöt kyseisiä vaatimuksia.

22 artikla

Valmiudet käsitellä monta aluetta kattavia lisenssejä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä myöntävällä yhteisvalvontajärjestöllä on riittävät valmiudet käsitellä tällaisten lisenssien hallinnoinnin edellyttämät tiedot sähköisessä muodossa tehokkaalla ja avoimella tavalla muun muassa kokoelman yksilöintiä ja sen käytön seuraamista, käyttäjien laskuttamista, tekijänoikeustulojen perimistä ja oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien jakamista varten.
2. Yhteisvalvontajärjestön on 1 kohdan soveltamiseksi täytettävä vähintään seuraavat edellytykset:
 - a) sillä on valmiudet yksilöidä täsmällisesti musiikkiteokset tai niiden osat, joita yhteisvalvontajärjestö on valtuutettu edustamaan;
 - b) sillä on valmiudet yksilöidä täsmällisesti oikeudet, joko kokonaisuudessaan tai osittain, ja oikeudenhaltijat kaikissa valtuutuksen kattamissa jäsenvaltioissa

jokaiselle sellaiselle musiikkiteokselle tai sen osalle, jota yhteisvalvontajärjestö on valtuutettu edustamaan;

- c) se käyttää oikeudenhaltijoiden ja musiikkiteosten yksilöintiin ainutkertaisia tunnisteita, joissa otetaan mahdollisimman pitkälle huomioon kansainvälisellä tai unionin tasolla kehitetyt vapaaehtoiset alan standardit ja käytännöt;
- d) se ottaa ilman aiheetonta viivytystä huomioon mahdolliset a alakohdassa tarkoitettujen tietojen muutokset;
- e) sillä on valmiudet todeta ja korjata viipymättä ja tehokkaasti epäjohtonmukaisuudet tiedoissa, jotka ovat muiden monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensejä myöntävien yhteisvalvontajärjestöjen hallussa.

23 artikla

Monta aluetta kattavien kokoelmatietojen avoimuus

1. Monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensejä myöntävän yhteisvalvontajärjestön on annettava verkkomusiikkipalvelun tarjoajille, oikeudenhaltijoille ja muille yhteisvalvontajärjestöille sähköisessä muodossa ajantasaiset tiedot, joiden avulla sen edustama verkkomusiikkikokoelma voidaan yksilöidä. Tietoihin on sisällyttävä edustetut musiikkiteokset, kokonaisuudessaan tai osittain edustetut oikeudet ja edustetut jäsenvaltiot.
2. Yhteisvalvontajärjestö voi kohtuullisin toimenpitein suojella tietojen oikeellisuutta ja eheyttä, valvoa niiden jälleenkäyttöä sekä suojata henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteiset tiedot.

24 artikla

Monta aluetta kattavien kokoelmatietojen oikeellisuus

1. Monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensejä myöntävällä yhteisvalvontajärjestöllä on oltava käytössä menettelyt, joiden avulla oikeudenhaltijat ja muut yhteisvalvontajärjestöt voivat kiistää 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisällön tai 23 artiklan mukaisesti annetut tiedot, jos nämä oikeudenhaltijat ja yhteisvalvontajärjestöt katsovat kohtuullisen näytön perusteella musiikkiteostensa verkko-oikeuksia koskevien tietojen olevan virheellisiä. Jos kiistämisen perustana oleva näyttö on riittävä, yhteisvalvontajärjestön on varmistettava, että tiedot korjataan ilman aiheetonta viivytystä.
2. Yhteisvalvontajärjestön on annettava oikeudenhaltijoille, joiden musiikkiteoksia sisältyy sen omaan musiikkikokoelmaan, keinot toimittaa musiikkiteoksiaan tai niiden oikeuksia koskevat tiedot sähköisesti. Yhteisvalvontajärjestön ja oikeudenhaltijoiden on tällöin otettava mahdollisimman pitkälle huomioon kansainvälisellä tai unionin tasolla kehitetyt tiedonvaihtoa koskevat alan standardit tai käytännöt, jotka antavat oikeudenhaltijoille mahdollisuuden ilmoittaa musiikkiteoksen tai sen osan, verkko-oikeudet joko kokonaisuudessaan tai osittain sekä jäsenvaltiot, joiden osalta ne ovat antaneet yhteisvalvontajärjestölle valtuutuksen.

25 artikla

Täsmällinen ja viivästymätön raportointi ja laskutus

1. Yhteisvalvontajärjestön on seurattava kokonaan tai osittain edustamiensa musiikkiteosten verkko-oikeuksien käyttöä verkkomusiikkipalveluissa, joiden tarjoajille se on myöntänyt monta aluetta kattavan kyseisten oikeuksien lisenssin.
2. Yhteisvalvontajärjestön on annettava verkkomusiikkipalvelujen tarjoajille mahdollisuus raportoida musiikkiteosten verkko-oikeuksien tosiasiallisesta käytöstä sähköisesti. Yhteisvalvontajärjestön on annettava käyttöön vähintään yksi sellainen raportointimenetelmä, jossa otetaan huomioon tällaisten tietojen sähköistä vaihtoa varten kansainvälisellä tai unionin tasolla kehitetyt vapaaehtoiset alan standardit tai käytännöt. Yhteisvalvontajärjestö voi kieltäytyä hyväksymästä käyttäjän raportointia käyttäjäkohtaisessa esitysmuodossa, jos yhteisvalvontajärjestö antaa mahdollisuuden raportointiin, jossa käytetään tietojen sähköistä vaihtamista varten kehitettyä alan standardia.
3. Yhteisvalvontajärjestön on laskutettava verkkomusiikkipalvelun tarjoajaa sähköisesti. Yhteisvalvontajärjestön on annettava käyttöön vähintään yksi sellainen laskutusmuoto, jossa otetaan huomioon kansainvälisellä tai unionin tasolla kehitetyt vapaaehtoiset alan standardit tai käytännöt. Laskussa on 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella yksilöitävä teokset ja oikeudet, jotka on lisensoitu kokonaisuudessaan tai osittain, ja oikeuksien tosiasiallinen käyttö siltä osin kuin tämä on mahdollista käyttäjien antamien tietojen ja tietojen antamisessa käytetyn esitysmuodon perusteella.
4. Yhteisvalvontajärjestön on laskutettava verkkomusiikkipalvelun tarjoajaa täsmällisesti ja viipymättä sen jälkeen, kun kyseisen musiikkiteoksen verkko-oikeuksien tosiasiallisesta käytöstä on raportoitu, paitsi jos viivytys johtuu verkkomusiikkipalvelun tarjoajasta.
5. Yhteisvalvontajärjestöllä on oltava käytössä riittävät menettelyt, jotta verkkomusiikkipalvelun tarjoaja voi kiistää laskun oikeellisuuden, muun muassa jos verkkomusiikkipalvelun tarjoaja saa laskuja yhdeltä tai useammalta yhteisvalvontajärjestöltä saman musiikkiteoksen samoista verkko-oikeuksista.

26 artikla

Täsmällinen ja viipymätön maksujen suorittaminen oikeudenhaltijoille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä myöntävä yhteisvalvontajärjestö jakaa näistä lisensseistä kertyvät oikeudenhaltijoille kuuluvat määrät täsmällisesti ja viipymättä sen jälkeen, kun teoksen tosiasiallisesta käytöstä on raportoitu, paitsi jos mahdollinen viivytys johtuu verkkomusiikkipalvelujen tarjoajasta.
2. Yhteisvalvontajärjestön on annettava oikeudenhaltijoille ainakin seuraavat tiedot:
 - a) ajanjakso, jonka aikana oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien perustana oleva oikeuksien käyttö tapahtui, ja jäsenvaltiot, joissa tämä käyttö tapahtui;

- b) kunkin sellaisen musiikkiteosten verkko-oikeuden osalta, jota oikeudenhaltija on valtuuttanut yhteisvalvontajärjestön kokonaan tai osittain edustamaan, yhteisvalvontajärjestön perimät määrät, tekemät pidätykset ja jakamat määrät;
 - c) kunkin verkkomusiikkipalvelun tarjoajan osalta yhteisvalvontajärjestön oikeudenhaltijalle perimät määrät, tekemät pidätykset ja jakamat määrät.
3. Jos oikeudenhaltijat lakkauttavat yhteisvalvontajärjestölle antamansa valtuutuksen hallinnoida musiikkiteosten verkko-oikeuksiaan tai peruuttavat musiikkiteosten verkko-oikeutensa kokonaisuudessaan tai osittain yhteisvalvontajärjestöltä, 1 ja 2 kohtaa sovelletaan ennen kyseistä lakkautusta tai peruutusta myönnettyihin monta aluetta kattaviin lisensseihin, jotka ovat edelleen voimassa.
4. Jos yhteisvalvontajärjestö 28 ja 29 artiklan mukaisesti valtuuttaa toisen yhteisvalvontajärjestön myöntämään monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä, valtuutuksen saaneen yhteisvalvontajärjestön on maksettava 1 kohdassa tarkoitetut määrät ja annettava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot valtuutuksen antaneelle yhteisvalvontajärjestölle, joka vastaa sen jälkeen määrien jakamisesta ja tietojen toimittamisesta oikeudenhaltijoille, jollei yhteisvalvontajärjestöjen välillä sovita toisin.

27 artikla *Ulkoistaminen*

Yhteisvalvontajärjestö voi ulkoistaa myöntämiinsä monta aluetta kattaviin lisensseihin liittyviä palveluja. Ulkoistaminen saa vaikuttaa yhteisvalvontajärjestön vastuuseen oikeudenhaltijoita, verkkopalvelujen tarjoajia tai muita yhteisvalvontajärjestöjä kohtaan.

28 artikla *Yhteisvalvontajärjestöjen väliset sopimukset monta aluetta kattavaa lisensointia varten*

1. Yhteisvalvontajärjestöjen välisen edustussopimuksen, jolla yhteisvalvontajärjestö valtuuttaa toisen yhteisvalvontajärjestön myöntämään monta aluetta kattavia omaan musiikkikokoelmaansa kuuluvien musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä, on oltava yksinoikeudeton. Valtuutuksen saaneen yhteisvalvontajärjestön on hallinnoitava kyseisiä verkko-oikeuksia syrjimättömin ehdoin.
2. Valtuutuksen antaneen yhteisvalvontajärjestön on ilmoitettava jäsenilleen sopimuksen voimassaoloajasta, toisen yhteisvalvontajärjestön tarjoamien palvelujen kustannuksista ja kaikista muista merkityksellisistä sopimusehdoista.
3. Valtuutuksen saaneen yhteisvalvontajärjestön on ilmoitettava valtuutuksen antaneelle yhteisvalvontajärjestölle keskeisistä ehdoista, joiden mukaisesti verkko-oikeudet on määrä myöntää, mukaan lukien oikeuksien hyödyntämisen luonne, kaikki lisenssimaksuun liittyvät tai vaikuttavat määräykset, lisenssin voimassaoloaika, tilikaudet ja kyseeseen tulevat maantieteelliset alueet.

29 artikla

Velvollisuus edustaa toista yhteisvalvontajärjestöä monta aluetta kattavassa lisensoinnissa

1. Yhteisvalvontajärjestö, joka ei myönnä tai tarjoa monta aluetta kattavia omaan musiikkikokoelmaansa kuuluvien musiikkiteosten verkko-oikeuksia, voi pyytää toista tämän osaston vaatimukset täyttävää yhteisvalvontajärjestöä tekemään kanssaan edustussopimuksen kyseisten oikeuksien edustamisesta 28 artiklan mukaisesti.
2. Pyynnön saaneen yhteisvalvontajärjestön on hyväksyttävä pyyntö, jos se myöntää tai tarjoaa jo monta aluetta kattavia yhden tai useamman toisen yhteisvalvontajärjestön kokoelmaan kuuluvien musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensoijaa samassa oikeuksien luokassa.

Pyynnön saaneen yhteisvalvontajärjestön pyynnön esittäneelle yhteisvalvontajärjestölle tarjoamasta palvelusta veloittama hallinnointipalkkio ei saa ylittää pyynnön saaneelle yhteisvalvontajärjestölle pyynnön esittäneen yhteisvalvontajärjestön kokoelman hallinnoinnista aiheutuvia kohtuullisia kustannuksia, joihin on lisätty kohtuullinen voittomarginaali.

3. Pyynnön esittäneen yhteisvalvontajärjestön on annettava pyynnön saaneen yhteisvalvontajärjestön käyttöön tiedot omasta musiikkikokoelmastaan, jotka tarvitaan musiikkiteosten verkko-oikeuksien monta aluetta kattavien lisenssien myöntämiseksi. Jos tiedot ovat riittämättömiä tai sellaisessa muodossa, ettei pyynnön saanut yhteisvalvontajärjestö voi täyttää tämän osaston vaatimuksia, pyynnön saaneella yhteisvalvontajärjestöllä on oikeus veloittaa vaatimusten täyttämisestä aiheutuvat kohtuulliset kustannukset tai sulkea oikeuksien edustamisen ulkopuolelle sellaiset teokset, joiden tiedot ovat riittämättömiä tai joiden osalta tietoja ei voida käyttää.

30 artikla

Pääsy monta aluetta kattavan lisensoinnin piiriin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos yhteisvalvontajärjestö ei myönnä tai tarjoa monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensoijaa tai valtuuta toista yhteisvalvontajärjestöä edustamaan kyseisiä oikeuksia tätä tarkoitusta varten vuoden kuluessa päivästä, jona määräaika tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä päättyy, oikeudenhaltijat, jotka ovat valtuuttaneet kyseisen yhteisvalvontajärjestön edustamaan musiikkiteosten verkko-oikeuksiaan, voivat myöntää musiikkiteosten verkko-oikeuksiensa monta aluetta kattavia lisensoijaa itse taikka tämän osaston säännöksiä noudattavan yhteisvalvontajärjestön tai muun valtuuttamansa osapuolen kautta. Yhteisvalvontajärjestön, joka ei myönnä tai tarjoa monta aluetta kattavia lisensoijaa, on edelleen myönnettävä tai tarjottava tällaisten oikeudenhaltijoiden musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensoijaa sen jäsenvaltion alueella, johon se on sijoittautunut, paitsi jo oikeudenhaltijat lakkauttavat valtuutuksensa niiden hallinnointiin.

31 artikla

Yhteisvalvontajärjestöjen tytäryhteisöjen suorittama monta aluetta kattava lisensointi

Tämän direktiivin 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 18 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sekä 22, 23, 24, 25, 26, 27, 32 ja 36 artiklaa sovelletaan myös yhteisvalvontajärjestön omistuksessa kokonaan tai osittain oleviin yhteisöihin, jotka tarjoavat tai myöntävät monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointia.

32 artikla

Lisensointiehdot verkkopalveluissa

Monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensointia myöntävää yhteisvalvontajärjestöä ei saa velvoittaa käyttämään verkkomusiikkipalvelun tarjoajan kanssa sovittuja lisensointiehtoja perustana muuntotyypissä palveluissa sovellettaville ehdoille, jos verkkomusiikkipalvelun tarjoaja tarjoaa uudentyyppistä palvelua, joka on ollut yleisön saatavilla alle kolmen vuoden ajan.

33 artikla

Radio- ja televisio-ohjelmien verkkomusiikkioikeuksia koskeva poikkeus

Tämän osaston vaatimuksia ei sovelleta yhteisvalvontajärjestöihin, jotka myöntävät tarvittavien oikeuksien vapaaehtoisen yhdistämisen perusteella SEUT-sopimuksen 101 ja 102 artiklan kilpailusääntöjä noudattaen monta aluetta kattavan musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssin, jota yleisradioyhtiö tarvitsee välittääkseen yleisölle tai saattaakseen yleisön saataviin radio- tai televisio-ohjelmiaan samanaikaisesti niiden alkuperäisen lähetyksen kanssa tai alkuperäisen lähetyksen jälkeen sekä mahdollista yleisradioyhtiön tuottamaa verkkomateriaalia, joka toimii radio- tai televisio-ohjelman alkuperäisen lähetyksen ohjelmamateriaalina.

IV OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

34 artikla

Riitojenratkaisu jäseniä ja oikeudenhaltijoita varten

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestöt antavat jäseniensä ja oikeudenhaltijoiden käyttöön tehokkaat ja nopeat menettelyt, joiden avulla voidaan käsitellä valitukset ja ratkaista riidat, jotka koskevat erityisesti valtuutuksia hallinnoida oikeuksia, oikeuksien lakkauttamista tai peruuttamista, jäsenyysehtoja, oikeudenhaltijoille kuuluvien määrien perimistä, pidätyksiä ja määrien jakamista.
2. Yhteisvalvontajärjestöjen on vastattava kirjallisesti jäsenten tai oikeudenhaltijoiden valituksiin. Jos yhteisvalvontajärjestö hylkää valituksen, sen on perusteltava hylkäys.
3. Osapuolia ei saa estää vaatimasta ja puolustamasta oikeuksiaan tuomioistuinteitse.

35 artikla
Riitojenratkaisu käyttäjiä varten

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestöjen ja käyttäjien väliset voimassa oleviin ja ehdotettuihin lisensointiehtoihin, tariffeihin ja mahdollisiin lisenssin epäämisiin liittyvät riidat voidaan saattaa tuomioistuimen ja soveltuvien osin riippumattoman ja puolueettoman riidanratkaisuelimen ratkaistaviksi.
2. Jos 1 kohdassa vahvistettu velvoite pannaan täytäntöön käyttämällä riippumatonta ja puolueetonta riidanratkaisuelintä, tämä ei estä osapuolia vaatimasta ja puolustamasta oikeuksiaan tuomioistuinteitse.

36 artikla
Vaihtoehtoinen riitojenratkaisu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava III osaston soveltamiseksi, että seuraavat monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisensoijia myöntävän tai tarjoavan yhteisvalvontajärjestön riidat voidaan saattaa riippumattoman ja puolueettoman vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen ratkaistaviksi:
 - a) nykyisen tai mahdollisen verkkomusiikkipalvelujen tarjoajan kanssa 22, 23 ja 25 artiklan soveltamisesta syntyvät riidat;
 - b) yhden tai useamman oikeudenhaltijan kanssa 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29 ja 30 artiklan soveltamisesta syntyvät riidat;
 - c) toisen yhteisvalvontajärjestön kanssa 24, 25, 26, 28 ja 29 artiklan soveltamisesta syntyvät riidat.
2. Yhteisvalvontajärjestöjen on ilmoitettava asianomaisille mahdollisuudesta käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut menettelyt eivät saa estää osapuolia vaatimasta ja puolustamasta oikeuksiaan tuomioistuinteitse.

37 artikla
Valitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisvalvontajärjestön jäseniä, oikeudenhaltijoita, käyttäjiä ja muita asianomaisia varten otetaan käyttöön menettelyt valitusten tekemiseksi toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhteisvalvontajärjestöjen toiminnasta.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset, joille on annettu valtuudet varmistaa, että tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten nojalla annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan, huolehtivat 1 kohdassa tarkoitetuista valitusmenettelyistä.

38 artikla
Seuraamukset ja toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on määrättävä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa asianmukaiset hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet, jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu, ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä komissiolle viimeistään [päivämäärä] ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

39 artikla
Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on viimeistään [päivämäärä] ilmoitettava komissiolle 21, 37, 38 ja 40 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset.

Komissio julkaisee kyseiset tiedot internet-sivustollaan.

40 artikla
Monta aluetta kattavaa lisensointia koskevien säännösten noudattaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 39 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset seuraavat jatkuvasti, miten niiden alueelle sijoittautuneet yhteisvalvontajärjestöt noudattavat tämän direktiivin III osastossa vahvistettuja vaatimuksia myöntäessään monta aluetta kattavia musiikkiteosten verkko-oikeuksien lisenssejä.
2. Komissio edistää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä sekä kyseisten viranomaisten ja komission välistä tiedonvaihtoa monta aluetta kattavan lisensoinnin tilanteesta ja kehityksestä.
3. Komissio kuulee säännöllisesti oikeudenhaltijoiden, yhteisvalvontajärjestöjen, käyttäjien, kuluttajien ja muiden asianomaisten osapuolten edustajia niiden tämän direktiivin III osaston säännösten soveltamisesta saamista kokemuksista. Komissio antaa toimivaltaisille viranomaisille kaikki merkitykselliset tiedot näistä kuulemisista 2 kohdassa tarkoitetuissa puitteissa.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset antavat viimeistään [30 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] komissiolle kertomuksen monta aluetta kattavan lisensoinnin tilanteesta ja kehityksestä alueellaan. Kertomuksessa on oltava tiedot erityisesti monta aluetta kattavien lisenssien saatavuudesta kyseisessä jäsenvaltiossa, tämän direktiivin III osaston noudattamisesta yhteisvalvontajärjestöjen piirissä ja käyttäjien sekä kuluttajia, oikeudenhaltijoita ja muita asianomaisia tahoja edustavien järjestöjen keskuudessa tehdystä palvelun arvioinnista.

5. Komissio arvioi 4 kohdassa tarkoitettujen kertomusten ja 2 ja 3 kohdan mukaisesti koottujen tietojen perusteella tämän direktiivin III osaston soveltamista. Se harkitsee tarvittaessa ja soveltuvien osin erityisraportin perusteella lisätoimenpiteitä mahdollisten esiin tulleiden ongelmien ratkaisemiseksi. Arviointi kattaa erityisesti seuraavat:
- a) III osaston vaatimukset täyttävien yhteisvalvontajärjestöjen lukumäärä;
 - b) yhteisvalvontajärjestöjen välisten 28 ja 29 artiklan mukaisten edustussopimusten lukumäärä;
 - c) monta aluetta kattavan lisensoinnin piiriin kuuluva osuus kokoelmista jäsenvaltioissa.

V OSASTO

RAPORTOINTI JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

41 artikla

Kertomus

Viimeistään [5 vuotta päivästä, jona määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä päättyy (päivämäärä)] komissio arvioi tämän direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta, muun muassa sen vaikutuksesta rajatylittävien palvelujen kehittymiseen ja kulttuuriseen monimuotoisuuteen, sekä tarvittaessa tarpeesta tarkistaa sitä. Komissio esittää kertomuksen ohella mahdollisen lainsäädäntöehdotuksen.

42 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen]. Niiden on toimitettava nämä säännökset viipymättä kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

43 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

44 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Liite I

1. Edellä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa vuotuisessa avoimuusraportissa annettavat tiedot:
 - a) tilinpäätökset, mukaan lukien tase tai varoja ja velkoja koskeva selvitys, tilikauden tuloslaskelma ja rahavirtalaskelma;
 - b) tilikauden toimintakertomus;
 - c) kuvaus yhteisvalvontajärjestön oikeudellisesta ja hallintorakenteesta;
 - d) tiedot yhteisöistä, joissa yhteisvalvontajärjestöllä on osakkuuksia;
 - e) tiedot 9 artiklassa tarkoitetuille henkilöille maksetusta palkan ja palkkioiden kokonaismäärästä ja heidän muista etuuksistaan edeltävänä vuonna;
 - f) jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettu taloudellinen informaatio;
 - g) erityisraportti sosiaali-, kulttuuri- ja koulutuspalveluja varten pidätettyjen määrien käytöstä.
2. Vuotuisessa avoimuusraportissa annettava taloudellinen informaatio:
 - a) Taloudellinen informaatio tekijänoikeustuloista kussakin hallinnoitujen oikeuksien luokassa ja käyttötyypissä (esim. yleisradiointi, verkkokäyttö ja julkinen esittäminen).
 - b) Taloudellinen informaatio yhteisvalvontajärjestön oikeudenhaltijoille tarjoamien hallinnointipalvelujen ja muiden palvelujen kustannuksista, mihin sisältyy yksityiskohtainen erittely ainakin seuraavista:
 - i) kaikki toiminta- ja rahoituskustannukset hallinnoitujen oikeuksien luokkien mukaan jaoteltuina ja selvitys välillisten kustannusten allokointiin käytetystä menetelmästä;
 - ii) yksinomaan oikeuksien hallinnointipalveluihin liittyvät toiminta- ja rahoituskustannukset jaoteltuina hallinnoitujen oikeuksien luokkien mukaan;
 - iii) muihin palveluihin kuin oikeuksien hallinnointiin liittyvät toiminta- ja rahoituskustannukset, mukaan lukien sosiaali-, kulttuuri- ja koulutuspalvelut;
 - iv) kustannusten kattamiseen käytetyt voimavarat;
 - v) tekijänoikeustuloista tehdyt pidätykset hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan jaoteltuina sekä pidätyksen tarkoitus, esimerkiksi oikeuksien hallinnointiin tai sosiaali-, kulttuuri- tai koulutuspalveluihin liittyvät kustannukset;

- vi) yhteisvalvontajärjestön oikeudenhaltijoille tarjoamien hallinnointi- ja muiden palvelujen kustannusten prosentuaalinen osuus suhteessa tekijänoikeustuloihin kyseisenä tilikautena kussakin hallinnoitujen oikeuksien luokassa.
- c) Taloudellinen informaatio oikeudenhaltijoille kuuluvista määristä, mihin sisältyy yksityiskohtainen erittely ainakin seuraavista:
- i) oikeudenhaltijoille osoitettujen määrien kokonaismäärä hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan jaoteltuna;
 - ii) oikeudenhaltijoille maksettujen määrien kokonaismäärä hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan jaoteltuna;
 - iii) maksujen jaksotus hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan eriteltynä;
 - iv) perittyjen mutta ei vielä oikeudenhaltijoille osoitettujen määrien kokonaismäärä hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan jaoteltuna sekä tilivuosi, jona nämä määrät on peritty;
 - v) oikeudenhaltijoille osoitettujen mutta ei vielä jaettujen määrien kokonaismäärä hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan jaoteltuna sekä tilivuosi, jona nämä määrät on peritty;
 - vi) jos yhteisvalvontajärjestö ei ole jakanut ja maksanut määriä 12 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa, syyt viiveeseen.
- d) Tiedot suhteista muihin yhteisvalvontajärjestöihin ja selvitys ainakin seuraavista:
- i) rahavirrat, muilta yhteisvalvontajärjestöiltä saadut määrät ja muille yhteisvalvontajärjestöille maksetut määrät oikeuksien luokan ja käyttötyypin sekä yhteisvalvontajärjestön mukaan jaoteltuina;
 - ii) muille yhteisvalvontajärjestöille kuuluvista tuloista perityt hallinnointipalkkiot ja muut niistä tehdyt pidätykset oikeuksien luokan sekä yhteisvalvontajärjestön mukaan jaoteltuina;
 - iv) muiden yhteisvalvontajärjestöjen maksamista määristä perityt hallinnointipalkkiot ja muut niistä tehdyt pidätykset oikeuksien luokan sekä yhteisvalvontajärjestön mukaan jaoteltuina;
 - v) muilta yhteisvalvontajärjestöiltä peräisin olevat oikeudenhaltijoille jaetut määrät oikeuksien luokan sekä yhteisvalvontajärjestön mukaan jaoteltuina.

3. Edellä 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa erityisraportissa annettavat tiedot:

- a) sosiaali-, kulttuuri- ja koulutuspalvelujen tarkoituksiin tilivuonna perityt määrät hallinnoitujen oikeuksien luokan ja käyttötyypin mukaan jaoteltuina;

- b) selvitys kyseisten määrien käytöstä kuhunkin tarkoitukseen.

Liite II

SELITTÄVÄT ASIAKIRJAT

Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

Tämän direktiivin osalta komissio pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna seuraavista syistä:

Direktiivin ja alan monitahoisuus

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivinen hallinnointi on monimutkainen kysymys. Se vaikuttaa oikeuksien hallinnointiin verkkokäytön lisäksi myös perinteisemmässä verkon ulkopuolisessa käytössä. Se koskee tekijänoikeuksien lisäksi myös esittäjien, julkaisijoiden, tuottajien ja yleisradioyritysten oikeuksia. Sitä harjoittavat erityyppiset yhteisvalvontajärjestöt laajoista tekijänoikeuksista hallinnoivista järjestöistä aina pienempiin järjestöihin, jotka perivät reprografiseen kopiointiin tai jälleenmyyntikorvauksiin liittyviä tuloja. Myös sidosryhmiä on erityyppisiä, oikeudenhaltijoiden lisäksi myös yhteisvalvontajärjestöiltä lisensejä saavat kaupalliset käyttäjät.

Euroopan tasolla on jo annettu lainsäädäntöä tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista, mutta tämä direktiivi on ensimmäinen kerta, kun kollektiivista hallinnointia käsitellään suoraan EU:n lainsäädännössä. Direktiivissä ehdotettu kokonaisvaltainen oikeudellinen kehys johtaa huomattaviin muutoksiin useimmissa kansallisissa laeissa, joilla säännellään yhteisvalvontajärjestöjen toimintaa.

Direktiivin nimi, siltä osin kuin siinä mainitaan monta aluetta kattava musiikkiteosten tekijänoikeuksien lisensointi verkkokäyttöä varten, on lainsäädännölliseltä näkökannalta uutuus. Missään jäsenvaltiossa ei ole voimassa lainsäädäntöä tämäntyyppisistä lisensseistä.

Direktiivin säännöt vaikuttavat myös riitojenratkaisua koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön.

Tämän uuden oikeudellisen kehyksen käyttöönotto edellyttää jäsennettyä lähestymistapaa valvottaessa sitä, miten direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Koska tietyillä direktiivin kattamilla osa-alueilla ei ole ennestään olemassa kansallista lainsäädäntöä eikä sääntelykokemusta ole saatu, on erittäin tärkeää, että komissio saa käyttöönsä asiakirjat, joissa selvennetään miten jäsenvaltiot ovat panneet uudet säännökset täytäntöön. Ilman hyvin jäsenneltyjä selittäviä asiakirjoja komission mahdollisuudet seurata direktiivin saattamista kansalliseen lainsäädäntöön heikentyisivät merkittävästi.

Johdonmukaisuus ja vuorovaikutus muiden aloitteiden kanssa

Direktiivi on säädöstapa, jolla huolehditaan vähimmäistason yhdenmukaistamisesta, ja jäsenvaltiot voivat määrätä yhteisvalvontajärjestöille tiukempia ja/tai yksityiskohtaisempia vaatimuksia kuin tässä direktiivissä asetetaan. On tärkeää, että komissio kykenee vertaamaan keskenään eri jäsenvaltioissa tuloksena olevia tilanteita ja sillä tavoin hoitaa asianmukaisesti tehtävänsä unionin oikeuden soveltamisen valvojana. Direktiivi sisältää lisäksi

uudelleentarkastelulausekkeen, ja jotta komissio voisi kerätä kaiken tarvittavan tiedon direktiivin sääntöjen toiminnasta, sen on pystyttävä seuraamaan sen täytäntöönpanoa heti alusta lähtien.

Yhteisvalvontajärjestöjen on noudatettava palveludirektiivin (2006/123/EY) nojalla vahvistettuja kansallisia vaatimuksia. Niiden olisi voitava vapaasti tarjota palvelujaan rajojen yli, edustaa toisissa jäsenvaltioissa asuvia tai toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita oikeudenhaltijoita ja myöntää lisenssejä toisissa jäsenvaltioissa asuville tai toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille käyttäjille.

Niiden on noudatettava myös perussopimuksen kilpailusääntöjä.

Jotta voidaan varmistaa, että direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettava kansalliset säännöt ovat sopusoinnussa palveludirektiivin ja kilpailusääntöjen kanssa, on erityisen tärkeää, että komissio voi tarvittavien selittävien asiakirjojen pohjalta harjoittaa seuranta ja tehdä asianmukaisen arvioinnin direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Hallinnollinen rasite

Jäsenvaltioilta vaadittaviin selittäviin asiakirjoihin liittyvä hallinnollinen rasite ei ole suhteeton, kun otetaan huomioon direktiivin tavoitteet ja sen kohteen uutuus. Lisäksi on tarpeen, että komissio kykenee hoitamaan tehtävänsä unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvojana.

Näistä syistä komissio katsoo, että vaatimus selittävien asiakirjojen toimittamisesta on ehdotetun direktiivin tapauksessa oikeasuhteinen eikä ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi eli siitä huolehtimiseksi, että komissio voi hoitaa tehokkaasti tehtävänsä valvoa direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.